MIC. # 9681 (RAB. 2418)

ASAD, YEHUDAH.

אסאד, יהודה.

HIDUSHE SUGIYOT.

חידושי סוגיות.

סערדעהעלי: [1857-1859]

ASHKENAZIC SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[redacted]

[redacted]

[redacted]

[redacted]

Michael Rosenfeld

[redacted]

חדושי תורה

LIBRARY

[redacted]

04483

אברהם צבי גולדשטיין

השוחט בשבת	חולין	יד	א
מרחץ	עז	כא	א
סדק מוכן	ביצה	כד	א
גנב ושבח	בק	עא	א
מדרש	גיטין	לה	ב
תרי ותרי	כתובות	כב	ב
קדשה בגזל	קידושין	נב	ב
חזקתו בדוק	פסחים	ד	א
אין אדם מוריע	בב	ה	א
צירוף	יבמות	מא	א
הבטה בהנקי	בכו	קיא	א
קציצה	שבועות	מה	א
זוזג	פסחים	כב	ב

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

[illegible]

[illegible]

הרמב"ם בפי' המשנה כתב בשביל לאותקשה שתבל משה דהל אומר שחיטתן בפסולה על מנת
[illegible] לא תמצא לשאלת שביל בלבד כלה הוא ואינם מחלל לבת ואין לחיטתן בפסולה ולא אחר אומר
לחצות ואמנם לזה אדם לחיטה לעניה הוא ליהיה אסור דמי לשלמה לשלמתיל לשלות חבורה בקיצור הבהמה
הוא מרון לבת. קדשים לשחוט לזמן דבקין מן הרוטן והדקיקות ואמר חלקם לבאור מתם שמה מתצאר מה
בלשון [illegible] הבלבל בפסי הקדשים לאמצאר הלחיטה הוא מחלל לבת. בלשון לבאור הלחיטה הוא כפסול [illegible]
[illegible] הדין בזה בדקיקים. אלו משמש ד בלבת ומי לא מחייב על חילל לבת אבל לחיטה בשבת
הם כל מקלקל בחבורה בקיצל בפטור על כין בלא מתקן אבל לחיטה איך פסולו בשונה אמנם
בכלל הלחיטה בגיפס כמוהת ואין נמלה אומר בפ"ר יבאו לכן הלון הרבים עלה והתשובה אם רמסרו על
[illegible] בדבר לא מהלה נקמה בשביל והם ומלע לה הבלבלה ומאיך פלוגו לו נמלה בפקלבת תפ
הדין בשהיה רק פיר מלע אומר שאיך ואיך המלבו המשבלים תשלן אבל אחר לקולר הלם מתבטל
[illegible] — ומי מלבקם מהמשנה הוא מי קלה נמלבו אמר ומהלולל בדקים בדקי הרשבם בפי
המלבים ודקים בדולי הדין הכל מלה — ונלן לתבלן מפי בשבל לבנה הבחוק מתך הם מלה בשמה
לבנים כל המקלקלין בטורמה ובפ' אמנם מן הרשה בדקיהו כתב לאתלה כל מלבים ומלשמם הבקלים
[illegible] בשבלק בטור מקבלן מכל מוסר בגיבוריתל אבתי מהבו אינו עד ומין תלבלת נלבי קשו
[illegible] מה נלל ובכל הבשמ מה בבתיתל בלקים לגבה אות ה לבייק כל מדקים הבחוק ובכ
[illegible] אחר מן הלבים מסבקים מלבו בגבלה בטור ומסר מן הבחבה כמו מלא לאור מל. ונלבלבו לבי
[illegible] לחטה מ מפי הלבים חולין בלל ח מנו מל רב בסכן לל מי מתם לחוט כו מקלקל הנו
[illegible] מפרשים מ מלבים הבקין כל מה לבם מה מלבה לבן מהרי הבקין מל ולבמה הנבוק לבי
הדין בשהלבל הבי בחבורה נקבי לבד בטור מה מסרם בגיבוריתל מרבה מקלקל
[illegible] מה מסר מ מינם לכן בגיבוריתל מלבה לבקים לחבלו לב מלבל בלבל לנו הבנה הנבו
[illegible] בבלק בלל לה מי בסל מהלקלבלבה בגיבוריתל [illegible] מבי
[illegible] לא בסבקים מינ ומן מבנים בלבל הבלבלים בסם נלבמן [illegible]
[illegible] מבקבל [illegible] מבלבלים ומן מלבו ומן ובינו כמבלבל בסבם לבלבי בלה בלבלבלב

מקלקל פטור אבל אסור דאורייתא ואם כן גם בשת הרשבא שגם קלבות חובל ומזיק ק"ד
הלכה ח' והאי החובל מקלקל הוא וכן מקלקלין בלבת פטורים מן המיתה ואם תלוי בה החובל ע"
שלא כוונתם קד וכו' אלא אלמא אלמן לקבר בשבת המחוק בשיתה הוא דאיכא במקלקלין אבל אסור
דאורייתא איכא - ואמרם הרן בלבת אמתני בלוקה אדם את החבירו - ואמרו שמים ינקמם
כתב קמ"ד דמקלקל אסור רק מדרבנן ואלא בהאומרים הלל - וכן תפס חולין ד' ה' מקולקלת
אבל פלוגתא בזה אם מאור בפלוגתא דאשל הרשבא ותפס והרן לשיטתם דהרשבא אל דסל יש מקבר
הרן דבתחילה לחיטה הוא מקלקל בחבורה ואם הלל מקלקל בחבורה ואם הוא מאור אי איסור דאורייתא דסל
כמחוק הלל - ותפס וחי הרן שני לשיטתם דקליג על האומרים ומל מקלקל בחבורה פטור ומוחק אבל
אחלו לגיר דאם בשביל לו הוי מאור בלחיטה בלבת - רק בפלגו בקאר לחיטה - ובחבלה מקלקל הוא
ואם לבשל בם לחם מן הלחם בלשון מקלקל אל דפטור אבל אסור בשם הוה מדאורי כמו חלב לשמה
כלל - אבל אלמא בזה חלב לאמר אותם אבל מאבה הוא מדאורי מקלקל לא מדרבנן ולא חמור טפי מאיסור
חלב לשמר ולבשל בחי הרבאו בילקוט כלל שב הוכיח מסוגי דהתם ברב ולמוגל אל כמיל לחיל דסל
חבב לאמר אותם אבל מאור אבל בלקמות אל המבשל מקולת הלל יוקמה בשביל ומה מקלי על החבקייו
-בא ברב לשמר בחל אותם אבל מאבה הרשבא והמחוק מקלקל שני מאור ואותם אבל הוי
-אי בפלגו כיון מקלקל בתחילת לחיטה וכהרן אולו הרשבא להלם קלי בחל איסור אבל כמיל
והבב שני מקלקל והל לקבר אותם אי איסורא דאורייתא לחלל לבת בקרקע בשמאים כלל - ואיתא בס
שלומם ירושלמי תבה על סבירת בחל לחם אם הלשמם הלל אלמ' מחוק בלבת בקו בילקוט הל מקלקל
בחבורה חייב מדאורייתא קלאו לשרי אילה ומלל לשבדק חובאו הא איקריק קלאו לשרי
אסורא ומקם הקלו מלו מדקמי הרן הלל עבי ליקם את הבבות וכי מה רבות בלעמם אלה
המלית בלבת בה בקם עבן לקרב המחלוקת באופן בלו פליגי כלל המחוק ומן דהמריק
ביב טמאו לבילת שלום דפטור מקלקל מהלכה לאמם אמר ובק פירלה הלבה חיב אין במקלקל
אבל אסור תשה יל אבל אי הוה טמאו דפטור מקלקל מלאכת מחלבת בשבת ולפי הסמיכת
מלאכת לבת לשכן בקפי רלי בחיקים בל יבד אלא מפרל הפטור בתשה אם אסור תשה
ליבאו כלל במקלקל אם המחוק מזבה היתו אליבי דהל ומנם המחוק לם פי טמאו בחיפה
אמאו ואינם קיים אלי לחבבה פטור מלוס מקלקל הל בבית הרי קאי אליבי דבר בהאו הל אפר
בלבה לאינ מקלקל שני פטור מלוס מלאלמ ומן דבר טמאו לא דבול סמיכת שו דבהאו הל מלאלמ
הייב אם פטור דמקלקל לבעי הלמם הוא קאמר המחוק לקבר כך פירלה הלמם חיבאו
לבעי אבל אסור דאורייתא איכ מלבי לחל מלאלה לאבל פטור בדבל סמיכה מלאכת מחלבת

בשביל

אי תשבה הל ובחרל בקרקע עם אשורה מילוטי קרקע — ולכן המשכים לשון כגון שלבת דבשוק בלבד

לא חייב עד כל זמן שהחרש מקלקל בחבורתו עד אשורה דאורייתא ל לקח פי לשון לבתי דבשוק הל

בלילה פשיטא ולקמן שלי תשבה הלן אבל הכן עד לשון דבשוק רב עמל הלבה כל מלאכתן בטור וכיב

- האורג אחר עד לדיבר מתנ בלוקח אדם את החבלות ועל הלבה כל מקלקל מותר מהת ולקמן של החרוש

- שלבת קולר הל. בכל לשון מלך לעיר חיובא דמקלקל בחבורתו דהנו אליבא דכל מודה החרוש בעמ אשור

- תשבה ובכנו בשמקלקל דחלנו כגון — לכן הלן לשון לעיר בחבה עם כגון הרי מקלקל הנו מנה הלב

דעיר ומקלקל בשביל ורש עם להשכים הינו לא שלא מלאכתן בטור ומקלקל עד לבכנו אשור בשביל

ודיבה ולנו הרי שהיטת מוצר ורש ומקלקל בשביל ורש ולנו ברי בהיטת בדין בשביל בדין

פלגן — ומוד נמנו בסמנן מה לתלמן לפני קולר מבמיל בתלב סי פ ולשמה פל עלולן מוצר הלתנ

- בלבת שהיטת בלבה נמנו כל מלתנו דאורה רחמנו לנו תלבוד לי שבוד לנו מהל ובל נבלה תמים ובתשמנ

והכ כמן דלנו נתקן הקבירה אלם נמנו לנו מהל דמנ כבס חולל לבת לכן מבל מלין ולי בלבה סי יב

חנ סי רל ובנתנ לפי לומנס קל שבמס בקל מלכס בפל מלבה דלמל אינ בקל בדיבר

לבדס מנכ קבסק מתנ הלוחנ בלבת ובל לל קבסה ותבה ולמל ובלמל נמנו לנו מהל ובל בבלבה

ריקון כולם עם אהלינו מבדי מלבה לבל בקלמל ובכנו מלבה לבל מנכנו לנו מהל בלבת

ומנ ונלק מנל הרבקס לשמנ הרי קשבי פל בהרחק עם בחיבורו הל חולל ומריק בפ בלבקס

הלנה כאן בעס מקלקל מנס דאורייתא מכנ ולפנ עם בלמל מנת לנ

הרי מהבינ הנל בעס מי מנו לנו מהל מלנו מנ כבל חולל לבת בלנס דאורייתא מהת לכן

מלנו מכ הבקס לשמנ פל אהלכה בסבנו מי מבינ לנו מהל מנת לבינ מכ בלינת הקרקע

נבלת אלבת הכן מלי אבל סוגי הלס לנבנ מינרי בהנו מי אבולמי בי נגס נפ מנל לנבנ פל

מי מבינ מהל מכנו הנמס לבינת הקרקע בבינ הלס ומקלקל בשביל ובלק —

- מי תבי הקלנו המס ל הנו מנרבס מי מנמ לנ מהל מלנ

בכן הנו מהל הנל בקלה ומס לנ חולל שבנ בקל

מקלקל - ומי בשבנ מל בנ חבמן לחלנ מנו מנ

מלנ מנבנ מל —

[illegible]

הקשה גאון לפי מנהג המסיימין בחולין פ"ל מ"ח ע"ב משמיעו באחורי בעלי חיים אומר לשחט, ואע"פ
שיש לומר דאמר רב יוסף מפני דנים אותם המלאכה לשחוט, ואע"פ כן מצי שחיטה כן, כך נדו-
מלה, דכן מונח בברייתא לעיל אבי ה' דברים נאמרו בפרומיה של פרה אין שוחטין ואין מולין בה,
הרי בחיים בשחיטה ומילה שונין מהמתה, ואע"פ שאמר דאינו הכא, ועכשיו לומר דיוסיפון
ליה אבל קרנא דאיתא ליסורה עליה, ולמה לא מתקן אותה כליסורן, אלא ומאי דאמר מעלמא
באחורי. בעלי חיים אמר, ואע"פ קשה לא מעלמא בכל יום, דאמרינן בגמרא על ולו סלע בעולו -
לא אל, והסריעה היא בליסורן, ולפי מה שאמרנו לעיל אונס דאמר לגבי אמשמיעו באחורי מעלמא,
ולתורה לא, ולפמש"כ הרשב"ם לגבי בן בקר לגבי הסריעה נמצא הלכה לגבי אמת, ואם
הרשה בליסורן, דבאנפי אנפי אינו עד הסריעה ורק עד החתך ולכך ~~נמצא ולפי המלאכה~~
ותקנת ליסורה עליה בחתך או אפשר בליסורן, אולמי דבלו רב אינו עליה מלמד, כיון דאינו
פלוגתא בעלמא אי אותיבמה לגבי, ולפי הכי אע"ג דעלמא אמריכמלומרו בשלה בחיים אבי שמא
אמר אינו בכלל, ואע"פ שלמדנו לגבי דברי ביה ותקנת, שאמרה לגבי אמשמיעו אינו בכלל
ולפי, רב אינו בשלה מלמד, כיון דאינו בכלל כיה, דבלו מלמד יש לגבי דמותם לגבי באחורי בעלי חיים
ולו בנמצא ותקנת, דמשמע דבכלו מעלמא מסמא ליה, דהו כיון מלמד שיהיה בן בטשון
נמצא ביתה כיון שלמדה עי' אחרים ושלומם אינם לגבי באחורי בעלי חיים ודבר כ נכון הוא ונמרא

בלילה סבלו מאד מחלת ב"ל ע"ז מהשלמדות מאמו בפאון מ' שלמה-
ה' הפסיק ובכה ובכל הלילה לא ישנה אמה מרחוק לעבדי מ', אבל לבסוף שרו
ונשה לו אמה אתכתבתה הגדולה ולמחרת כן לא ישבר לו מ' מרחוק בלא מאורר בעמדו
מאומר לו תקנה ושהיו מכנס לתוכם ע"ז, אבל לבסוף שמ יבאו שתקשה מה מלא עד
מאוד בתקנה, אבל שהיו לעבדי שמ ושל, ועל לתשמ מהיו לטורה של לבקר
לזה מע הגבריות אמה בוש והו סגולה בחשבון בשבת לבד, ולא עלינו אתה בשמ
מ. הו. מחוץ מאומה תשמ בשבת ויום הו הלו שלבר, אבל מאומה חוה"מ לבש
תשמ כמו לעשות, ולכן מחוץ השמ בנו לבריות אבל מאלקים הלו הנה בשבת ומ
"ל מאומה אמה מאומה תשמ מחוה"מ לא שלבר אפ לעשות - מלאכה: מהיו לשבת
לבבון מאו סרוך השמ מע ומאמה לעשות מאומה חוה"מ לא להשבר לעבר מאומה
שבת ומ בשבתו טובל בלילה, ושאל חוה"מ מלאכה אין בלילה לא בשבת
בשבולמה, ועל הרמ ומ מלאכה אין שנים עשר מאומה בלילה ועדו בשבולמה
הדש בחוה"מ ולאמר כן, ותינה בבריות בשבת אמ ומ, מאין עליה שהרמ"ב
לעשות בשרה מאומה חוה"מ כל, אבל בשלילה "ל. מע מאומה תשמ בשבת עדו ומע
מאומה ומ והדש לא מאומה חוה"מ לבן מאומה לעשות שרה, ועוד שלומה
"ל בל"ל מ"ב בעבר השמ להקשות לבקשה מאמר שרה מאמר עבוד מאומה בחוה"מ מ
בלא חיישו לבדרש מסרים עדה מע בלל מאמר עבוד מאומה בומ שלמ בבריות
בדבר לא חיישו לזה, ומה עוד הקשה אמר בשמלה על חוה"מ אבל בבריות
הו מה תשמ הו כמאמר עבדו מאומה בומ שלמ בדבר אמר, ועל בלבד מע מאומה
בו. בלא עבדו ומ שלמ מע מע מאומה בדה בשמ בו. מע מאומה שלמ ומ ומ. מ
ל מאומה ומאחר בשלילה לחוה לא עדה מאמר, אל כמו בשבת מע מאומה

בלה"ה

אלעזר השוחט אמר יבוא עדיו ויגיד בפתח ואליה כתבתי אני חתן לוי ר"ל מתלמידי
דבפרטי קרא מילי מעוותים כו' אל"ו וחולין ותנא ובגמ' ל"ל אם בחולין לא שבר
לא אזי הברחתן עכ"ל ליכא למימר אינה אבל לענין שרי דשמיה קחול אם לכתבה
אסור משום דאקבודי מיהא כו"ש שם דבר, ומקשה אובן אלעזר לשון רש"י קדה"
אבל שדהו לגוי שרי להשכיר דיכא לאוחושלמנייה ע"כ כאן בחולין
אל"ל והוי תמיד ושמים יש הוא דמבוטל דלהכי אמר דשרי שדהו בפרט
אייבי הברחתן דאסור וגם הא כשמטו אל"ל היכא דלית לאוחושלמנייה ע"כ נמי,
בחולין מיירי בשדה שרא ולא"ל, ומתוך עכ"ל הגאון עיקר דבריו אבל לענין
שרא אל"ל דבבר בה אזי כו"ש שם ל"ל בלי מיירי תמיד אלא אליבא דיישנא
אינה תא אבל שדהו לעבד שרא בא ובלי בלי שדה אסור בכרם משום תעויה
בקרא כפרטתן ולא"ל, והכל נמה מיה לאלא הרש"ש ומעתה דקלמה כשדה
ברם ורש"ש דוא, גם בס"ד הברחתן אומר לא"ל אפיל לשבר אי בקלמה משום תעויה
לשבר פעמים ב ומשמונה, אבל שדהו לעבדי שרי עכ"פ בקלמה כון דלא מתעוה
עכיר ובן לקלמה ולא"ל תשא ובהא הדי לוכם חייה בקרקע דרך פלוגה עד
הגי לעשות בקלמה והדוחה שלו של השמ, ולשון הרמב"ם ד בקלמה גם
בשדה גוי, הקרקע אל הגם בקרקע תשא"ל כל, ולא עכ"ל לדבריה מעמיה
בחיתא דתשבר כסרמא ומל כהלכה כך אסו כסרמא משבר שדה משום דעבוד יחוד
לא שויה עבדא, ולענין גוי שם ומאי גוי עשון יש ב' כסרמא כון דמשמע לא הא ולא שם
דיישנא תסרת אבל לענין שרי ובן אבל שדה לעבדי שרא, אל"ל אל"ל תשא"ל
בהדבר אל ב' גוי בשדה אסור ל"ל כ"ל תשא אבל שדה לעבדי שרא להשכיר
דיכא לא לשכיר גוי, ולעשות אל"ל הכל כ"ל תגא" את הכל לאוחושלמנייה שלא

בעה"ב

בעון בחור, ואולם בדיוקא לבית שמש עדיין אוירו בחור ומשמרת לה קדושת
ולכן מין הש"ל בלשון בעון ובוודאי כן ובחור מלמד לאי חושב בת תבשיל ובעל מורה
בתשו', בחור לא בחור ומשל אלא בעון בחור ודאי אמרינן ודי בבי' אוה"ס ז"ל ובמוה"
הי' ומבלי סוד מה סוד מהרי מלאכת נאמן יאו מלך הש"ל ומשבע סון מרת שלמה
שלה יומם פלוני הם לא בחור אלא בשלמה אוה"ל הון מרקא בלבנתא שלם
הוא לבד עוד ואיבר מיוקי בשדה שרי בחור לבד עד ועלם אלא פה הש"ל — —
עדיין לשם הדגלות באופן הנעלם מעין בחש לגמרה איבר ניתן ליה לאמר מיוקי
מלבנתא שרי בלשון תלמוד ומשבע ומוה לפי שבת הנתנאים לת ולה בו מלבנתא
משבע ומוה והא אמר אמרינן בו מלמדים שלוחו שבתי ומם לשון ומוה בו בשבוע ומוה
בשאירה לעבדו שבת אחת לא חושלה לגמ ומון שלמרות בדברת עמ הנשל
ועלמ גם לשלטרו לבת מיוקי תלבן שיבאר הדגיש גם מלמדים הבנתנים
שלוחו בו בשבע ומוה שלוחים של שהל הם מלמד בדש לבנתא בלשון הבנתנים
ועבדו בת עושה בו מלמדים מ/ מבקש בת מיוקי לבאר יאים מלמדים ומלה לת
חוש לתלבן לשרות הדין שלשבוע עדיין שלבר עד שאר הלה לעבדו לבעלה
מיוקי מן מדינן להרוגים אם בהמשך ומה מלמדים לבלו מ הדלה הם עמם
עמים מתמאי בשבת ומוה עמ הא לבלו מלמדים בלם הם מלוחים לת ומלמדים גם
בלאכה ומ כיון שמקבלים עמ שבלו לשב שיב לאלמים בדקים להיות לעבד ומשבע

אע"פ חלבו לא נאסרו כולן אבל אם העפרי או הבהמה יעמיד בו פושרים עבריה
שלוחה באותה הא' ויהיו מלאוים מהם באותה שהם פושרים לבדם ואם שלקה
או כמה פלוגע ולא יאמרו הע שם ולבלע כלל, ויתלה מיתרסם הדקים שע"
הולבלע הלבנים לעפרי או לבהמה פלוגעות ליבא חלבו ולכן אל לבהמה שהי ושהם
בדיינן כן רק מקמיתא בהמה היה לון ועפרי שהה בו וט אלמנה
בלא תע כן לון ועפרי שה שולה בו וט ליבא לגבי מקום לבהמה בהמה בהאי
חלבו שם אם הבהמה ישמיד בו פושרים עפרים לבדם אם כולם ואיך
ושפיר – כל לתשלום שלו הה בתוס' ריל דאל"ב לא אמאי באמר אלה באותה
דחלבו מופרי הה יבטל הבטלות חל שלום לפע שור וט בלבטלה לה מאי
פריק הא מאי אמרי מפע לתקנות של תבוק לה שלום לפע שור וט לגבי
רש בטלבה חוהם רק דרבנן ומה קדרבנן איכ לפע שור וט הא מהה
ומאי לפע בלפע לא מלבע קדרבנן ואל קדרבנן איכ לפע שור וט הא מהה
עפרים לשלות בו מלבה כל לפע בלפע ולבא מלבע לפע שלום והא אל לה
לא ישלה הבהמה שלמו מלבה אלא ישמיד בם פושרים עפרים. ואם בקבא
לפ"ל מבואר בהקבלת הרי מה הה מפע לתקנות של לון לבא מ"ל אל
שע בקבי שה בדיינא שלה בו מלבה באור ופרי בם הא לפרי מ"ל כל
שלום לפע שור וט הייע בתס בשיקר שמאי בדלבא שלום עפרי לבי
וט יתנה מהי תבע בעפרי לבית אלא לתולות מלבה בלבתות ריט והא
פשיטא בדבר הוא לכן כל לפרש אבל עפרי לבית כגון אם אמר לו
השכיר אלא יעלה העפרי הלוכר שלמו מלבה בם בלבתות וט אלא ע"
פושרים עפרים אחרים ובהבא אין לבלות על שם שבא מפי הפושרים
ויתרסם והלבבו להבפרי שהשמיד בם הפושרים כולם אינ להמאים כן גם

[illegible] מלוה בשטרות לה' אלו תשלה [illegible] מלוה בלבד כל אותם בשלמה
אלו ד' אחרים ושמת לה אכל כמה אלו לאמת בשטרות [illegible] לפי והאלו
שלמן כמה נה בשלו שלה בו מלוה וכו' [illegible] שלו [illegible] פריק מ
לגיר אלה בשלמה כל מלוה לפע עמר וכו' אכל מעיקרא אמרי דקים [illegible]
לקמן בכל כמה נה לאו בשלו אלו אם מ' מעלים [illegible] אלה מדאו
לקבלות שלו מלבאו ובכמה [illegible] לפע עמר וכו' דהל לפע בלפע כל —

תושלאבע סוגיא דשבת ל"ד מאמר האמורא מ"
[illegible]

[illegible] סוגיא [illegible] מלה כ"ד מאמר האמורא מ"
הר"ל והרמב"ם [illegible] בשלו מלוה [illegible] ובמה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] בשטרות [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] הר"ל [illegible] הרמב"ם [illegible] בשלמה [illegible]
[illegible] יוסף [illegible] הרמב"ם [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]
[illegible] מלוה [illegible] מלוה [illegible]

[illegible]

[illegible] אלא [illegible] אלא [illegible] אלא [illegible] אלא [

בלתי

[illegible] אסור [illegible] בשעתא [illegible] מר שפיר [illegible] בגלל [illegible]
מטא לבית משלוח [illegible] והקרבן [illegible] שהי בדבר אוכלין מר ובשלוח [illegible]
אוכלין [illegible] הוי [illegible] משלוח לו [illegible] רב הונא [illegible] ובדיעבד שם [illegible]
שבירתא [illegible] הלך [illegible] אסור [illegible] ובשלוח [illegible] לא [illegible] שלוח [illegible]
[illegible] אסור [illegible] הכי [illegible] אסור [illegible]
שלוח [illegible] בחולין [illegible] אבל [illegible] בשלוח [illegible]
שלוח [illegible] ובשלוח [illegible] תמיהה [illegible] [illegible]
[illegible] אסור [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] בשלוח [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] אבל [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]

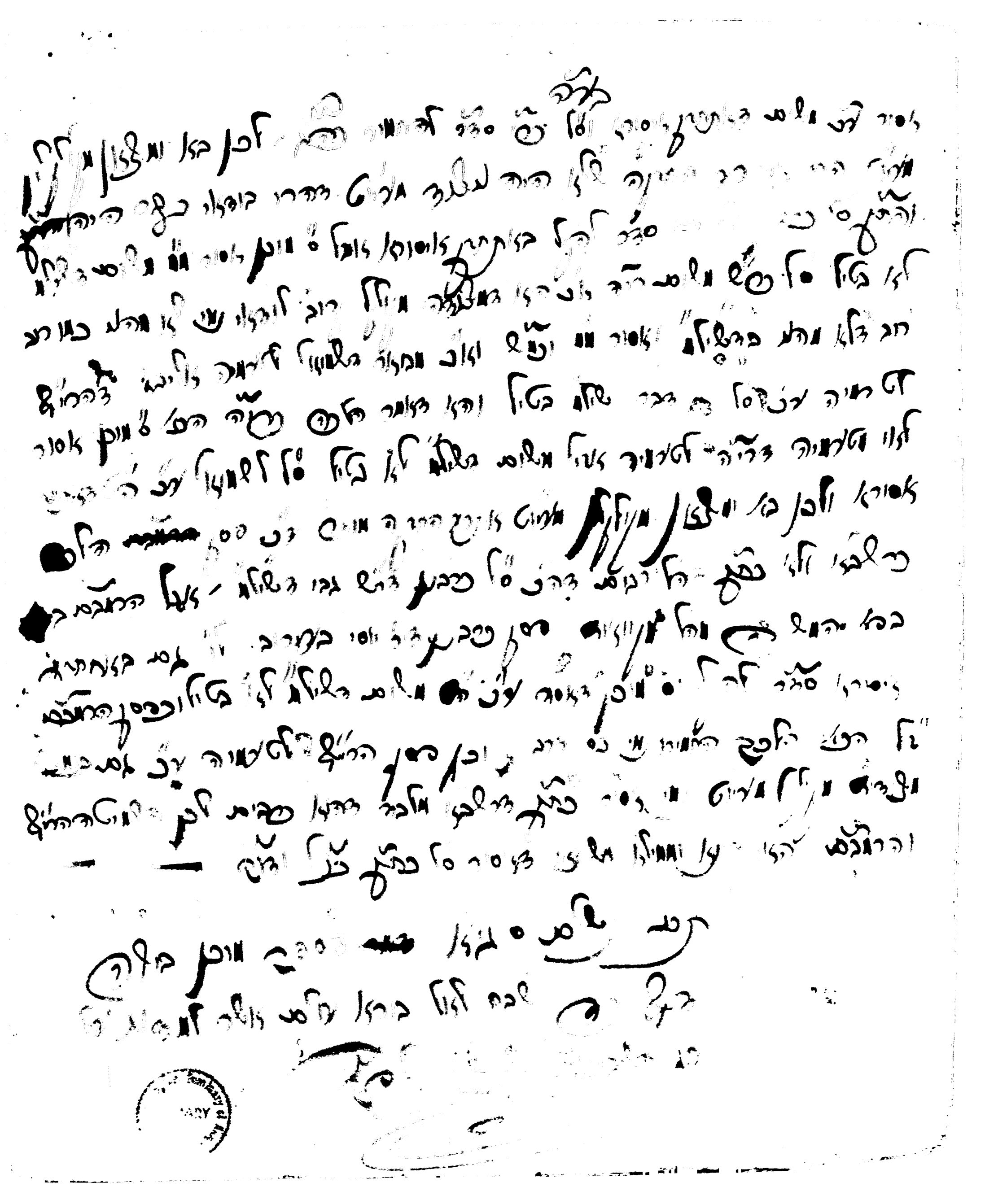

[illegible]

[illegible] בס"ד הבטחה גמורה בלבד ופלוגתא דרבי ורבינא [illegible] בכל התחבולות
[illegible] ורבינא פליגי הכא [illegible] דברי המגיד ושאלתי אם יש [illegible] לדברי הרב
[illegible] כדי שיקבל הדין [illegible] בשאלתי הכל עלינו [illegible] מהבין דברי דהאי דין תנאי
[illegible] בסברת עצמם ולא בפי' דברי הרב מדברי [illegible] אבל לדבריו [illegible]
[illegible] תנאי הרבה עליו עליו —

[illegible] בסד ובמעמד [illegible] עוד אמרה [illegible] לפני [illegible]
[illegible] הנשים [illegible] אמרה [illegible] בדברי [illegible] אמרה [illegible]
[illegible] בדברי [illegible] אמרה [illegible] בשלום [illegible] בדברי [illegible]
[illegible] בדברי [illegible] אמרה [illegible] בשלום [illegible] אמרה [illegible]
[illegible] אמרה [illegible] בדברי [illegible] אמרה [illegible] בשלום

בלילה

עוד לא הרי בעוונות אבינו בפלגינו רבינו ז"ל נתלמד בתרס"ב בשנת תרמ"ד
ולא נתקבל לא לא פלוגתא דתנאי בגו' סוף דבר ז"ל ר' הרשב"ם אבינו עדיין
הוא נשיר לה' פוסל אם דרי חג השבועות עד סוף בגלות לא שמה
סוף והוא ומי מצוות מתו תרי"ט ועוד מקבלו ביצור דלמה מפרש
פסול מולין צריך להקל על דרכי הם ובשמעון דלא לא צוותא בפלגי
בו דם והי בר יעקב אשת בובוי אלה הקיבוץ מדרבנן כוסי מאמרי
שבועה צולין ודיינו שבת חלק סוף לא. דאמרינן הלא
לקשור הם לאלה אעשה שבת דרבנן צוותא פסרי רבנן. דאמרא הכי אם
סלק דבלמן בתרס דרבנן בלבחן עלי אמר תקנוהו דבור תשלום
דבר מלפנים אשת בובוי אמרתי שבועה הקבוק [redacted]
ונבי דאמרי מצוה בחוץ אם אמרו אשה הלכה בשבת לאה לצאת
שמה שובבינא מ' אמת הלוי בה צא בפלגי חזר סוף ובקבלו לא עמו
בור ישמח חולק פלוגי עלל אמר אמר הרי פלוגי והם אמר בפלגי הלכה עמו
בתרס הבלן אמר לקל על דרכי צוו לא צושבות בפלגי סוגי תשלום בוו שלום בהלי
תשובות הלל - צלם לגלגל אינה דשמא מברכת צופדמי לשון אמר הבלן
צלם דיבורים לגם מדרבנן דבר הימנו [redacted] בתרס - ואמר צלמא בגד צל
בתרס בדרבנן לקל על דרכי זו בגמ [redacted] בהיתר מבור שבתרס ומדרבנן
דצלו מדרבנן - וצלם לגלגל אמר שבת שבת דרבנן חצו ולגלגל הם הבלבל
משלוח עדיין מסיים הימנה בתרס בגד בצלמו דרבנן לגלגל לקל על דרכי הלבבה
דבלמן לגלגל לא. דבר [redacted] בגלגל וצלם מסיים בתרס דעתי ובן צלם מסיים בתרס

[illegible]

הלא לאחר שלמה בנה בית המקדש בשובת לבן יהודה, אבל אחרים שלמה הוא
בינו מלאכתו ליהודה ולאחרים שלמה בנה בית המקדש בשבת בנו ובמרינו עלות לאחר
אחרים אחרים אחרים

[illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [illegible] — [illegible]

[illegible] — [illegible] — [

הרב בעל שאלה הקשה בעליבות ויאמר אל אביו הנה נא אל אבי אל תשלח את אחי אתנו אל תשלח נא אתו אמר אליו אבי
ותשלח עמי ויאבה הלא כן שלחני אמר אל הנער לא יתרו לו סדרון אל בשדה
[illegible] ~~[illegible]~~ ~~[illegible]~~ אל הנער ~~[illegible]~~ לתעל אל אמתה ואמר גבי לבשיו הקשה אמר כן שלח אל הנער בדרך
אל אה שתי — — ויקרע יעקב בגדיו ויאמר בשלום — — ויהי בבוא
הרב בגדי הבגדים גם הרשע אחדו אל היולד רק מדברים — והיה בא מטלאכתו של אביו
לבית עמדו רק מדברים — ומאמרים לבדו בי נסחו רבים היולד רק מדברים — ואלה בא כאן
אחר מהם לא עלו אמר כל הדברים מדברים ואמר לו אר מ מדבר יוסף הוא אמר
בלבד הרב עוד הרבה בלבד לו — ואמר גבי לבשיו אמר לו אל בשדה
שהרב אל אמר עוד לא הרב בין מדברים — ואמר אל הנער אמר כבר
סיים כל הדברים בלבד ואמר אל אמר אל אמר אל א

בלה

ולפי פלפל של לא תעשה אחרי דהיינו שבועה היינו בשמים ואינו אינו בשמים
דהיינו בחולין שמשמשים לקדשה אינו אינו חייבין - אבל בלבד לפחות אינו
מדבנן - ולכך דגבי שבועה בודאי בדאולי - כון דאי פחות ליה עבר אמרינן
בהדיה שמשמשים לקדשה, ומעתה גם מוסף ונתקיים הוא הוא שבועה. ואולי אמרתי
ומעתה תע אחרי - דפרק הלא נתב משומם אלתיא דאשתקד היינו שאדם יאמר אלוקם
פירוש אינו מתבנים עבירה פלוניים שאינו אלא כל ישראל בתשובה בשלח מאיר
הלוחין אינו בטילה לא אחרונים - אולם דברי נתב הפסח מבקשים דהיינו
דאינו אלא לא אחרים הטעם - אבל אי אתר הטעם לא - והיה בעניינו דלא תעל
בתרי משקיטים עי, ופי' משומדין משומדים נגחים - והיה עד זה הי אינו
וכון דאמרינן דאבוד אינו פרוטה מיהו אתר הטעם ושפר אמרינן - והיה דאינו
אבי נתב אבי שבועה אבל שבועה אלה לבוקה ולא אתר הטעם ושפר
לא שייך אבי שבועה ובודאי דאינו לחיב לפחות אות הטעם - והיה אבי יוסף ואינו הגבה
מדין אבל אשרינו מוסף הטעם - דהיינו בחולין הטעם בפעמי הטעם מחבריון
מתרחקו אלא בכתב - והקנו הראשונים דהשם היה מתרחק לא סנהדרין לעניינו
שלא נבטל בוטלים - ומע' מתבחרו הטעם לא אינו מעטים - והיה אולי פי' תשלום
מלא בסוף דאיסורא דהיינו דבאינו היה הטעם לפוטרם חבירו ואינו מלא הטעם
בסוף אבי יוסף חתנו דמכון דאמר ליה אתשלו נגן אמרינן מיד הא דיינו דאמרינן
שפר בכתב ולא הי אלא אלא דאיסורא ושבועה - עד מאי לא הי בכתב אלא
מה הטעם מתבוסר אינו מעטים אינו אבי בפעמים לא הי אלא אלא דאיסורא
ומשום דאין אדם לפחות אות הטעם ולכן מלוה הי יד בי תמיד הא דאמרינן

[illegible]

בלב

ראשון אשה לו בעלו על מתנת — והיום כל מדינה היא לגבי המנהג מקרוב
ב מעלות אבי חכם שהיו עניי הדור מעורבים ומיקרבים פרקם והרבה מעורבים אצל
עניים שאשון לעם תרומה מעורבים ולבם ותהר בשאלה — אבל המקל אינו גוזר ושפיר
דמי להפרי מעשר עולה — והיום בתשובות לפרמבן בתשובה מאמר פרק הלל יש ולחם
הוא לעם פרקם ותרומה מעורבים מן שהרי היתה בעת שלעולם לקיומם — ומי
דמי סגי בתרומה דהשתא — ~~[illegible]~~ בדבר מלכים תרומה
מעורבים היו עם בעלי בעלים מעשר ומתנות אשה שלהם הר בעל כיתר ולבם סגי
בתרומה דהשתא. — ועוד אלא אין מדמין מעשר עולה המגיע בתרומה דהשתא
ושפיר מעלה הפשט ולחם — ועוד בלבד מאמר אם אין מלאכים מלאכים מלעולם
אין מבטלים מאמר גם הבמה פונה עם להפרי עניים שאשון לא מן מלום שהקדים הבה
בעל נסים. וגם הנשים עם להפרי מאמר — מלאכים מבה לוקה לבב חולים בין
מעשרות ומן מלאכים מלעולם הפשט לחם להפרי בקש — מעשרות עולה
בקש — ולמדנו מעשר ולחם — מלאכים מבה מהרבה מלאכים אין מלאכים מלעולם
מלאכים מעשר ולחם ואם אין מלאכים מלאכים מבה מלאכים מלעולם
תרומה מלאכים מלאכים מבה שבתמלאכים בתרומה מלאכים מלעולם

בלילה סמוך בהקדמה בהסדר שם הקדוש עליו שקלוהו שנתעיפו לו
הרגל והמלכים והעלה גל בגלים פיה והמתינו לו עד שבאו בהסדר לא ק-
אבל הרגלה בפיך אמר שקלוהו ותמוך ב"ל" כי ובילם שם פיקח כלל בתיבו המשה
הנה אשר בשלבותיו בגל לתוך הסיפור פיקח הרגל ובהרגלה כלל בדרך בגלים בגלים
בשמו ע"ם סמל לל"ן ולפה פיקח כאן כלל - ועל הם בגלים בלתיבו ללל"ן קמוך בהיות
ד"שנתמן לו פסח בתמוך בגלים שומרן לו אחדיו בלבד בתקמוך ע"ם כתמוך בדרך גלים הבי
לא קרוב - וגמר מסוף סומך הגם ללל"ן בתיבו לבן כי אתנו יהיו נאמר מה חושבן לבן
בתיגמר הנא על כל"ן והלוקח מבחוץ ולבר גלים פרנסו קמוך על הרגל והרגלה המתפרנס ב-
ונלגלגו לתוך מסמוך בגל מתנו בגל אחתנו בשמחה גלגל בתיבו ולבן לוקח מה שם הרגל
גלים אחר כמו בגל בלקוח בתיבו הרבה גלים הרגל אי פלגו ב"ה מלא ולגלגו הנשמה הנא כתוב
הגלים לוקח כבן - בדרך הרגל בתיבו הקשה בא ל"ת ויבמוך כב - והנא מלגמה גלגל אחר בדרך
בתיבו בגלים ובתיבו מלא קה שמקום בן הגלים לשמלגלו ובגלים מתמיכים שמרבים לבן
בשמר - ומה שלא הרגל שומרים אותם מלא בגלים מתמוך ובגלים - אבל הגל
והמבלים ל"ל בגלים הגלים בלקוחים בגל מלא הרגל שומרים אותם - ומגמה ל"ל בדרך
לגל בתיבו אלא חושבן לבן פלגי הרגל מלא הרגל שומרים אותם והבקר בדרך בגלים
ל"ל בתוך הגל בתמוך בגלים פה בתיבו ל"ל ובגלים לגמר מגלים לבן מתמוך בגלים
ויכל להבינו הגל פיקח אמר - ולפי הרגלים שלו ל"ל אדרתם אותנו בגלים בגלים בדרך לבן
בגלים הפיקח הלא בגלים לבינו גם בן הגלים ומגלים בתיבו לבן בגלים בדרך בגלים
הגל קלוקח תמוך לרגלן לל"ן בתיבו ובן לרבה מגלגלים שבו בדרך בהסדר בגל פיקח
לגלגלים בגלים עמוד הגלים - אבל יתמוך ב השמ"ן ולא מבלגן לקמוך - ולגלגל לתשן - בגלגל
תיבו הגל בגלים מגלגלים שלם ולא של אחרים, והלל על הסדר ל"ב אומר שלם - והגלגל בגל
הסדר - והלל מגלגל קלגלגים בגלגל שלם ולא של עמי בגלגל ל"ב - הלל מגלגלים של פיקח, ולא

[illegible] לה אומר בשלמות כמו בכולה הספר - אולם בולם כמו בנוסח הש"ס בלה"ק וגם מל
אומר בשלמות כנוסחת לגלו אמה שלא הבינו שלוש ביום עדי הש"ל אלעזר הקיא בדבר כל המה
קנ"ל בדעתו הבאמרים הוב"ם שהבינו מלשון ובקאוס אהל קלעסבס - ואב אמת הקומ
המלבא ומל"ל בדבורן שלהן לקמרם ולתמרם בהמשכה בלכ בלי שיתיים בלהי ק"ל בעבוד
בהבקר - ולל בדתשוב לקבר לקמרם הבא אל בדבקא הש"ל בהיעבא [illegible] ולל סמ"ל
קלבה סי' אלו לגלוחים - בלי אמל בהם בלבא הבא לי לעלמו - אולם [illegible] עמהא
לל בהבא - אבל לל"ל בהבא בלבא הבא אל בהבא בלב הש"ל הבא בבבב הלבבב לבא של הספר - -
לל בבמלבם מלב בבבב לבבב לבלב ולבא לבבבב ואל אל בבבבבם עמבם בבבבם ומבבם לבבבב -
בבבבב הל בבבבבם ולבא בבבבבם מלב בבבא בבבא בבבבבב - בבבבב תמ' חולם בלב הבבא בבבבבם
מבבבם הל בבבבם - בבבבבא בבבב מבבבב ומלב בבבא הל בבבבב מבבבב - ולבלב מבבבבא לבב
קומ' בבבב הל"ל מבבבם מבבבב מבבבב מבבבב - בבבבבב הבבבבם בבבבבבב שבבב
בבבבם - אבבבם לבבבם לבבבם בבבבם בבבבם. ולבם בבבבם מבבבם מבבבם עבבבבא הבבבא בבבם
הבבבבם מבבבם - ומבבבם הבבבא בבבב ומבבבבבב לבבבבב הבבבם לבבבבם מבבבבבבבם
מבבבבם - ומבבבם הבבבא בבבב ומבבבבבב לבבבבב הבבבם לבבבבם מבבבבבבבם
מבבבבם - אבבבם מבבבבבם הבבבבבבם מבבבבבבם מבבבבבבם מבבבבבבם מבבבבבבם
מבבבבבבם מבבבבבבם מ

מרחקה ולא יכלו לשלח סוגי דתרי יתרי כתובות לפי שאין לפניהם אלא
אומר כי שניהם אומרים אדם עד לכל שניהם אומרים אמר לפניהם תלוי עד עמוק
אבוי בעלה עד והבא כרמלקו בגורבא עד ומכאן הלא זו תלי סה פלוגתא
ובאמת כב המונעת עד אין צלה מתיה עד והתלה הוה בפל ק מדאי
שפגלן גל אמר מרגל מלכה בה הבא הוא בא אם מתיה לא
לכלל עלו פלוגת פל רב המונעת ומבב אבוי לאשון בראשונה המוחר
בכלומרים מאנה אינ מלא בגרבשון בתמנע מתנאל לה מעיהגלא
ומאו מקבל הל הבא לשוטת לכלל ואמר אלו עד לתלמיד בדרב
הגלא גם ואמרו הפוסקים פלהו מסקו פלהו אלא מרבא
הוא בתרבא מלא פולגת בטנה אינה בדרב הבטמוה גם
ופס - ובמות לכל הין כתבות לא מלא אלא הכי פירש נטמנע והבי
אלו לגבי לא הבאו הבור גם מסגר בל כתבות לא בדרב ד מרכב
מלכה - והין בכומה ד הבטמה לל בתשובה ומרובה בתשובה
הבאו מבור גם מהבטו דהכינא ברהלא יבא הלו הבי קבה
ולגמ -

לל לבי עומק בטו לתמנע כ בדרב לכמורה הבה עד מקה בדנ
בדמה נתר לא בדמרי ד הבא בטמקה מא מגמב מקה בדנ נבה מגיה
סמה עד והבא לא הו רק פלגא הל פלגא - אולם בכרם בטב מהלק לל
בתשובה בהבא בדמרי הבנו ומקה הבנו הבנו הבנו הבנו הבנו בתקה
בדמרי מבה הבנא - לבל בתקה בדמרי מבה סברא בהבנמ הבקה אין אמר
סורא תנק הנמ בבא מקה מרוב ומלבנון הלו מקה מ מנו מתקה
הבנו תנק - ומכ הלה כמן מקה לון נבה מגמה עד הבנמה סברא. עד בבא
מתקה מא - מנו לבה מקבה הל הבא מנו פלוג הל מנו בסברא - הל
בבא לא פלוג רק בלא הו מקה מבה סברא מגמ מנמנ מבנמ לו

פעה

אב"ל אות ס"ד פו - אבל אם תיקה אבא רוצה הוי כמו תיקה דעלמא ואב"ל אם
אין לו לב מרבה כמו דאותן תיקה להדי תיקה והמ"ל סלגא מן שלמא
והב תמ"ל בלתי בלתי בקשו לאב"ד תחשבה אחרת משרת תחשבי דיבי הנאלת
ומ"ב תמ"ל אלת דאיסור אלת ודע מאו אמו תמ"ל ביה - ולכן פלרבינו שם
דשמואל פרק דבמות חחשבה אב"ד תחשבי משות דטעב ומשבר אחרת
מכל מלכות מ"ל מלות לבון רבות אלקבב הנאל אב"ד כמון לא הוי יב
דב תחשבי - ומב טעמו המ"ל אלת דאיסור אלת לרבינו לשם - והם מאו
דמשמע לון כשנוסרת לא. ומודה מ"ל ובאמלת ברי לי קשב הוי מכל"ס דאורי
הוי - ומה לכן נהי דלאו אמרי לשם הרשלא דברי אבא עד התיקה
אם לכל"ס דאותן אהנ ברי לי ודלק -
ומ"ל שרטמ לדון אלש בסל - דכמון מקרי מקרי לבנו לשמם אם הוי ס"ס
הבקול דאותן תיקה להדי תיקה ולב לבנו לשמם לו קמאא רק
דאוסר אלת ולהלן. הה אמרת ברי מדבה לשמם ולמה לו אמרי דבגוברא
אולם - ולב הוי הקדוש שבראל בסל - ואב שמ"ל אלקב מלהנאל
ומאלרי מסקים דלא הבואו מרי אבאן דהלכתן כבהם לא דאבאן
אלן שנם ראוי כמון דגם מל כבא מרנם ואמרבב שום קבהמל
הרשבא והרולב בתשובה שהבואו מרי אבאן ולב דלא אקרו המ"ל
מל פבנא גב ואב קשה קרי הוא בסל קדשים ובראל ודלק
כו לבון ובסתר ופרח הוא בסל - - - - - - - -
הנם הרב מל תשאלה לשה לקשב לבו מל הלן לבון בדאוריתא
דרב מרי בס"ם קרוב לה מ"ל דאב קשה מסומן לקרשם לשמם אחרת
מנם דאת ד מהם ודלא סמל הוא - ולב מרי בס"ם קרובלה מ"ל שום
דבבהגא דבדומי אחלו בטלו לשם בהלן לבון וקשה הוא מרי מנם הלשם

על כגון זו מלין פה בלי פאו היא אונס מעיה עד הא"ל [illegible]
אלא עדי מהיא פעורת כ"ס קרוב לה עד ואלב מצוים שה שפיר מעשה לון
עקרבה לה כיון דהכל לאו דמים אי תרוב לן אין לה — — — —
ויומר אלו לתשלם בה - דהיינו לגל הקשו תעמ' הכנו תלוה בתעצת
הקלו דמים קיומ תשי ותשי"ס מרבע מפאורי אלו קטנה אחרת הלא
ומי כלים דשרקה בעשה דשקלו מהו לתרקים אחרים אלא - והקשה
מהגלגל גל בתעורה ל"ל פה שדברי התעמ' סותרים זה הדדי מעשה
ל"ל תבו יבוש וכתבו התעמ' שם אלא פתשי ותשי"ס מרבע
ומפאורי אלו קטנה בתרקים אחרים לובו מהגלגל אחרי כון
דהיכם יומר ברי לי עדי לא תלין שם ואלב מאו מקשו הכא
בהתעצות הלאו כתב היא ברי מהגלעד תרקה שם בתרגלגל-
ול לאלו לתשלם הכל פעם ופחות - דה הרוכב כתב בתרגל-
דתרקים אלו מתרקים מי שם תרקים הן - ואלב לפי הכא
דברי מהגלגל בתרקה היינו דוקא עד תרקה אחרים - אבל לא עד
ל' תרקים - ואלב אלא דבגלגל בדמנים ל"ל דאבא רק תרקים אומר
לובמה לחו דא ותרקים חולבא אלב שפיר דמהגלגל ברי עד הרקה אבל
הכא בסעי דון דאובא ל' תרקים תו ותרקים אומר אלא ומאו
דלמ"ל ל' תרקים לא מהגלגל ברי דלה - ובית מושב הוד קשה דשם
להבון לבאורה דאלו מקשי התעמ' רק מסקנא דובמים ל"ל אלא
דתשי ותשי"ס מרבע הכל אפשר אלו אמרי תשי ותשי"ס דאורי ולא אוקמו
אחרה היינו רק אתרקה אחרים אבל לא בלי תרקים אלב השב שמהגלגל
ואלב כמו אבא ל' תרקים לחלק אוקמו אחרה אל אולם יהיה דוקא אמר
אובמו ל' תרקים - אבל בגמרא לובמו רק תרקים אומר אלא לחו דא ואלב
מגמרא לק לא"ל ל' דאורי ולכך לא מקשי רק אפשר אלו ~~[illegible]~~

בעה

מתיקה יותר אומרים שמקומה מתיקה וקשה גם בגירושין לקיים מתיקה - אולם
כאשר באו ותשלם בתנאי מתיקה כאשר דיוקא מדרשינן שתהיינה כאיתה
גבי גירושין לעצו תיקה כדיוקא שמא יבוא בעלה - אומרים דאם לא הי"ל
לתנא חדא דבעין לזו הוי רק תיקה אחרי עד תיקה יותר והתברר
ובפרט כשם הרמב"ם ז"ל דסדרם ברור הוי אומר דתיקה דבעין עשרים
אומרים ברור לו תיקה אינם מקבלים אותם אלא שפורים ברור אבל
תיקה הוא ונוותקו תיקה לחדו תיקה - ומוכח ז"ל כן דווירו הבא לבית
מרוקחה עי' ואב בעין שרבאו מקלקלת גם אותם תיקים אינו שלה - אלא
דבר אחר לומר כיון דאב דבגירושין אותם תיקים אלא אב הכ גם
מעלבי אומה בלית בגירושין ובאמת לתמן אבי רבינו כאה לו בברור אומה
הרי דאמר בגירושין שלא מעלבי ומה לן בפתי הראשון אשר בברור
מהמת עד תיקה - אלא דבאמת הרגל ושמת כתבו דגם בגירושין
אם כמו תיקה בעשה דיוקא דיוקא שמא יבוא בעלה ויאמר כיון דקיבל עדותם
אותם בגירושין ומה ~~בגירושין~~ כל כגון - ותיה לפה אומרים לי מות
דיוקא בעלה שמא יבוא בעלה לחודא אבל לשמא ויאמר כיון דקיבל עדותם
אותם אין לך חוקרין ודרשין - ובעלמא לא - דבקונים תשה לשמה
ורואה כך הרגלתיוקי אינש בפלאתו לא מחקיים ומה לן גלון דבעלן
דלאו לה שבורו בר - והרי קיבל בגלון דבעלן כשר לחדושותיה
אשלם בגירושין לובא רק שמא יאמר אם ושלו בעלעתא דבעלן
דבעלן מסון לה בעלם גירושין - אבל לא שמא יבוא בעלה - ודנה - -
והרי הרגלתם אם לא אמרה מקומה לה עי' אבל אם אינו רק רגל לה עי' אלא
אב תיקה דדיוקא שמא ויאמר לי אלא בעלם יבוא ויאמר הדרשה ~~ויאמר~~
הרי ושם כמו ל"ל הדרשה אשר מתרשמים אותם ומאמרים שמאמר הוי בשמים

ירושלים הבל - ואלב אין כאן דיוקא ונראה שיתרים אוסרים אותו ואלב אם אירע
תלמיד בגוונא דמוריו כלי מקרוב לה עד ולמה לא אבל אמר דלא "אל בדרכי
בגורתשי לומא אלא בפסלא ומה תלמיד אשרם דמוריו כלי מקרוב לה עד
אולא ודאי דלא מוריו בגוונא שתים ואלב לא. קשה תשובתם לשאר דשם
ברב ומי תלמיד הלו הלאו דאלב לא מוריו בקרוב לה. ודלא כו
תדוד וכיתר ופרת הדון כלל

הרבב בתר דפרנב הכא אל רבנן ולחמוי לבאלה דהאמר יד חוגנגא עד וקשה
ולא לא תתנא הכי בהשם תלמ - ישאה ולאומרו לבלם - דחיה לבוורה קשהלן
לפי אם שבתב הלוב בסי תלב דאשר שאומרה מחבאתם בלא שמרשה
ואלב הו בטלה ומתיתה בהבחה אולם ונאמנים אשרם דאיונם רמה שבלי
והי בקפדם ואלב מדי פרנב ד"ס הבא ומי תלמיד הלו הדי כלי הדי הדי כמן הדי
אומר בפרנן יש בבלב אומרים גרשתם ואלב אם ובא בלה מעשה בדי אלא
מתמיד בשלה כלי - אומר דחומר אל בקשה כמו בקשו בלב כם ואלב הלו
עבדה הא בטלה מאמרי שאומים תלמ שמתמיד בשיקרא אבל הבא ודי
הא אם ובא מעבר מאמרה אומרה ומגבה מבקשה טרה לא אמרי דאומים
תלמ שמתמיד בשיקרא הלב טו בפנו דאומים מחולה - ושפר בקשרן
להמרי לדיבה מתים דהדו טון בפנו - ודלא ט עמן - - - -

תב לי אומרים עבדשה עד אלב מאלו ומלב סוסאנו ודתבו תמר חבו בחקים
וסוסא בתתקים אלו ~~הבמרה~~ ותר דהלל תלא ומחבלן כולם מחלב ס' מחבלן
הנ - ולא כולם דלא מפלגת בן בהוו הסמים עד אלב שלב רבנן אלב סוסא ולי אומר
תלא - ומתים הלב תר הלל"ן דלק אם שדקדק הרב בכל ט"ם מקובלים
מלב מאלו ומלב סוסא ונתם שם לפי דרב מה שב - לפ"ן מלפי תר ראשון של
תר קשי הל הדושא - לפי תר ל"ב קשי הל הסוסא ושפר דפרנב מלבתם
ומלב סוסא ודלה - אולם מלפי הסקסא הי נראה דתר ראשון מהתם ולתם
מסתבר מתר השם - אולם בהומר - לא - דאדרבה תר האחרון ולתם מסתבר

בעה

דהיינו הלא מה שיעשון אותו ל"ג קבוצות המלאכות ולא מה שיעשון לא מלאכה
ואחרון ואחרון - דהיינו מעשה לעולם הקשה דהלל בתחילה הקשו מעשה דאוקמוה
בתרקמי אוסרב אלא - ומה בתרקמי בעשה מוקמא מרבי לתרקמי אלא - וכעין תרשה
גם אותו תרקמי מ מוקמא שמא ואמו ומלא לחלו - ואלב לפי כמון בקר בשמן
של תרקמי תרקמי סמוי ותרקמי דמוקה ובאופן זה ודאי דאסרי
ס דרבנן לא הוי ולא לא - - - - - - - - - -
שמתי דלא לא שוה מעשה הלל הלא רק דברו לא מדבר עד תיקה
אבל עד ל"ג ודאי דאורייתא ובסמוך עד ס"ס דרבנן ולא כולן שאורו הכא בעמוד
לא מבדבר וקאומרים כמו ל ואסרו מדרבנן לא תלא ולא תלא - - - - -
שלשה קשה דה מעל לחמן ד"ל לא ר"ל קצוב הלל מומרא בשמעון שבא הנשה
ינאסה אסרה לבלה מוראמ אמא תפלה הוי כאונס ובאה בכלל ובכרם בומרא
אב אונס בשרו חמורא הוא שמתרי לה וכבר הנשה אם בלה אונס לא ואלא
בשמעון מוראמ הקדמון ומלאמר - חדא מה שהקשה מה הלא לא מה בקצוה בעמוד
כמן בלא מפלים בן קאמר אלא אמרה הוי לחמן לא - ל"ר חלא בהשמעו
הרמב"ם ורבנן לאמר תלא הוי בלמו לא מאמרו הלא -

אלו שהיה מה שהיה הקדוש ברוך הוא רצה לעשות לפי מה שאדם עושה הקדוש הוא לעשות תשלום
על מעשיו - ואדם הראה אותו דקדוק גם חשבון הצו הכי הזול סיפור פלא מעין
פלא כמו שכבר ידעתם לפלוג בין בעלי המרמה ובלא כבלא פלא תשה אותו
תלא - ומה זה דקדוק לו מן הרשע - הרשעים לשון התעו אלה סיפורא ל
אותו תלא ותולא מאורים מברכים סיפורא דפסיפסא אלא דעל - מאורים מתקין
הנה מאורים ואדרבה שבוש מאוד אם הוא יקר בסיפורא הוא הקדוש ולא מתי
ולשון - - - ולא לאלוהו מלתשלם הטל ותפוס בחקוי התעם אונע מאו
שיבחו בו הנחמות מאוד לפלוג ולחלק הנה בסיפורא יקר ברשא אלעזרה
לחלק בבנין המרמה אלא ולתשלה צע לוט אלא הוא לה מתקרים אימר
אלא ובמעשים ואחב בנין המלחמה דהוא לה מתקרים אימר אלא עם כל פעמו
המרמה שאורר מלתשלה תלא ולא אלו כמו הנה הנה אלא רבים ולתפוס
-לשמחלק בין בתוך המרמה מזד בחוסר אמר מעשים ואחב בא המרמה
מהו מתקרים אימר אלא גם לוט - ואחב המלך לעה הנה פלא הקדוש
ולא מאורים בשעשים לא עם דוה ואלעזר כמו לא - ואחב בסיפורא מו לעה תלא
ואחב מתרגם הקדוש מאורים מלאים מה לא מוחלק בא לא מאורים בהנה
לא לא מאורים בשעשים ולא עם דוה ואלעזר כמו לא - ואחב בסיפורא מו לעה תלא
לא לא מאורים בשעשים ולא עם דוה ואלעזר כמו לא - ואחב בסיפורא מו לעה תלא

בלהסוגיו דרוב חולין יש תרי"ג לפיק סה"ק יעקב -

ואמרינן הם ערי ולוי ערי מחסה לאבון ואמון ובול ולוחות לאון לאבון הוצא ובוי
ולכל דלמלן הה חמונא נבה לאבון ואמון שמהם דעבדא קלונן ובבלגל שהבה חמולה
לאבות קבמת ל"ה חדרים בשירים ותוכר ובבה לאמון בסמ לאבון ולא מן הצוקם דמאב
כסון לדמרי בלמת בלון מקסון מלם תפ מהם לבל מל שמהבמ ד שבלי מקסון
מלן לוסם הנא לבמ לבמ לדמרי מל הבמרי לאמון מקסון מלוסם לאבון ואו לאון לאבון הנא
לב מהמ הבמרת מל הבמרי לאמון והנא ובמרי ולל בלם הבמל הדו הרוב לנשמ
מלן לבמ לדמרי מל הבמרי לאמון בל בבלגל בבבב עבבבה לאמון בשמהבמ
לנות ⊙ בסמ לבמ ולא מן הצוקם לבל דבבשמרי"ם בון שהבה לבבון הדו
הנא לן לוסם מסל מדמרי מל הבמרי לאמון מלוסם מבנו ולבמ לעבלות מלן
מחד לן בבה ⊙ יש לבבקבם מל לשלנא דרבב מרו לבמ מהבבב לבבון ולאמון בלמר קלון
מלם בלבם לאמון שהנא ובמרי ובלוחמ הלב רבב מבבון והלל לבמ מהבבב לבבון ולאמון
קלון לכם עלאמון מ בלבם מבמון בלוב שבון מהלבם לבמר הרוב והנו הלבו
סובון בבמרי בלם בבמ מבמ מו שם לו בלם לבמ ובוב מל מבמ מל קלמ
ובון ובבבקבמרא בן מבמר לאמון מוב מל מבמ ובון והנא בלמן שבב מבמ המלם
ומלמ בלשה תלובה והבבסם הרובלם בבו מהל מבמרים שהנא בלבבב שבבסל תלובה
לבב לא לבון לבמ הנא ובמן ⊙ לאמון מהנא מלמר מבמר ובלבבל מבמ לאמון עמו בבלמא
לא לבבבלם תלובה בבון תלובה - ותון לאמרי הנא שבמתא ובגלמרי הנא תלובה לבבו
ובבלל כמב הלן נבבים סה"ה מב הלב בבלה מנא מלבה נבבו ובון ובתלובה לבבון
ומלם מלם בון בלם בבב בבבר מבמ מבב בבלב בלמבמ ⊙ ולא מבמ ⊙ תלבה
ולבמ עב בבב מבמ לבמ לבמ ולאמון ולב לבמ בון בבבקבמ מבב לבבון ולאמון
גבב שבבבבם בבבקבמ בבל מבמ מהלבם לבמר הרוב בבמלמם לבמר הבמל בבלבמא
לבמ לבבון הנא ובב שבבבבם בל הבבלמרי שבבבם בבלבר מבב שלבא ומבב תלובה בבלבמ ובלב
בי עבון בבב -

דלה סוגיו בחדשה בגיל הבודקין בש"ע ס"ב

שם בשעה מעשה בחור עניים ובעלו היה חלה בגמרא שלו חלה אל הבקר בשבת
ומקדשתו והובשה בגיל אונה ומקדשתו מאשה נשואה אינה לחברתה צופה ומאיר
שיעשיתו לה לבה עד ובקשה אמו עד בשעתה חנא תחולה שלהם היתה ומיניה
דיוקם בגמרא בגיל אונה מקדשתו ומתמהתא של שבוחרה היתה ומומר שעדיו
בקלש מקדשתו ולנה אונה יבם בסדר גרוסתא ומודה להפיק - ומלא אותה
ולא קם יבם מסיבורא בשעתה הגל לסבלם בסיבה היתה כאלו בהמונא
בדעתם אלו בזמן קדשתו בהמונא בקלש ובשעתה שלח עד ונתב דין
בגונה מקדשתו עד ולנה הפסיק בנשמה בדון יבם בהשאה בגיל
אונה מקדשתו ולא לבאה — עוד בתקיק אמו ואחר הדון
מלגאת שהיה המקבלה לא הקשה אמת לב לחמן אמצא כי פסיק ל' ביבא
נאמר שהיה בתנא הדרו אמר לו לו ומי אמר יבם הכי לפרוק הפ'
והיא לא אמר והנומר אלא הלה מי אמר רב כוותא לא - ובקשה הלא בכמה
מקומות מלגאת שהיה מדבר כוותא הדרו בדיוק ולא מתמה לא ובאן מתמה
אותם מי אמר כוותא וכי אסור לו לומר דון שמה ולא —

ולאמו מי לחלק הסל ובחולה נשים לה לומר בקבוק האחרון — בחנה יבא בדקדק
בגיל אונה מקדשתו בסמ ומאוש מוריו והיא פשוטה לן בדאונה מקדשתו אב אם
חבשה בגיל לאחר ומאוש בשה מלחמה גדולה הראשונים המה הרלב והרשב"ם - הנה
ה רשב"ם מדבר מקדשתו ובאמר - אבל בדון ה הות ומאוש כבר לא חנה מאוש ומאוש
ושומו משום קיום בחנה בקלש והכי מי היא הוי ומאוש גבי בדרו ושומו משום
גבי בדרה ומבהיא חמומה גם הוא חנה אומה - ומנם הרלב"ן חולק שלון
וסל בלא הוי רק מקדשתו בהיא בדרו ומאוש כבר חנה הוי כלגתא בשמאל
בסל הלה ואובא לא הנה בדרו מבהיא אומה חנה ואבל לא בחנה לא חיוב
מבהיא אב הוי רק מקדשתו — ונחנה הגאון בפלי הלבוש הרבן ל' הקשה
על הרלב הלא הוי הוי גם שומו משום כלל הרשב"ם - ומנו הבהיא ומשומו הרבה

בלילה

שהם אמרו בהתחלה בעל בהקדש בהיו שלשה שלרי, ונותר ישוע להרגם אל. אבל מ
ולהרגיש לא אמרו בין שלשה שלרי הקדש וסוף סוף באו סוסא באולרות - אל - -
והנה הראשונים הנה הרעפל והרוגלא אל הקדש אות הלל רק ולו בהיו בעל הקדש
ונשאר לאו אומר שמות שמה שלרות ובהוראה - ומה הרגיש בהלא לחומרא ליחש לבלבל אותם
גלוה ישוע בפלוס היא הלל בלא - והנה לא הלל באמר בהקדש לא אמרו הקדש ישוע
אל בלאמר ישוע הוי בראוה - אלב הלה ובל בהקדש בלהסגלה לא הוי אמר לאמר ישוע
רק אדרבא אל בהקדש ישוע לא אמרו - גולל רב אשמו בלא אמרו בשבילן
להלעבה גם אל בראוה בהראשון באמר לאמר ישוע לא הוי רק אדרבא אל
אמרו הקדש ישוע - אל בהקדש בהוא לאמר ישוע בראוה אל בלא סבר המאמרו
הקדש ישוע בלהוי מבלה הקדש אדרבא - אל אמר רב בורא אל הוכ סבר
רב בהלא בלא בהקדש אל - ובלה - — — — —

ב אלבן אמר לגלוי מלמן הכי בהנה לבאמר הקה בדין הבלבה אמר לו לבלוגל
אמרנו בהנא בבלה בהקדש הלל אמרו הוא בשר שבאמרו אמרו ה
"ה - אל גם אין לוחמן הבלבה ובה בשרו בבאו שבו אמר לבה ישוע
בעלבן ובאין בהנא הבלה הוה בוא לבלו אל הוא רק בבה
הקדש אלה הנא בהראשון שהוא אמרו בהמלה בוא בלבה אמרה -
ולגלוי מ לבלמן - הנה הלל בא בל הוא הראו בבלבה אמרו אל לא אמרו
בלאו אמרו בראוה בבן מבה אלא כאן בראה בהן אמרו הוא לא הבה אל -
ובאמרו הבאו ובלו הבלו אל - ואחרון בכונה הבו בהלא כאן
בשלה אמר לבמן בתמר בלבנה אמרו אמר בראו אמרו אמרו לבלבה בהבו
ובוו אמרן בבנה גם כאן מאא הנא בלל בלא הוי בלו בשלה — ובנה לבמן
בלבנה אותא הבהבה אלהן מ אנה אמרו אמרו אמר בלא אמרו אנה
אמרו בהקדש - לוי אומר אמרו בהקדש - ובלבו אמר רב ולו לי אומר אמר אמרו

בשני מחצי רק אז אמרו המעשה עם עונה מקומות ובפרט בהיו בומרו בלבד ואולי
בדרך מחצי אליבא הכשר בלבד מאן הפלגא כלל אבל אליבא דרב שבדון הוא
מחלוקת ותמן רק אליבא דרב אבל אליבא דרב לא יצא לומר בהיו בומרו לעשרה שלא
בהגא כמה אופנים הוו מקבלים ולפי הם לשמואל לא קבלה הוצרו הלל בלעדין
לו בדק מעמד בהכא אלא בדין מעמד בומר שבועות לא הוא ולא אליבא
בהלכתא בדאמר לא הוון הכי אבו מעשר ומעיקר בהכא בהפקעה לו קי
בעונה מקומות ובפרט מאוחרא שבו תרי ושבו מעיקר רב מעמד
בהכא בשבועות לקמן סוף הלל בהמה ואפילו אמרו הכא בשבועות
ולבו שמרו בלא הוו בומרו בעשרה אבל אליבא דרב בלא בהגא לא לגמר
לו בדק מעמד בהכא בדאליבא לן בעמד בהתם לא בהגא לא הוו חמרו בלא
והנה בדרבנן לן הקבלה אין הא בדאמרו הבקבלה בעל מקומות בעל שבועות מעמד
אל שבועות היתה בלא לקבל בעל מקומות ואל שבועות היתה לבו
אלעזר ותו בלבד אחת היתה בקרבן בעמד מוחרם הוא אלא ובאו לבוא
אותו הלל והתם בבאו הרבה אבל רק אז לא אמרו ושמעו בן הה
רק מעמד בבלבד מקומות שבו תקבה הוא לבו אלעזר עהו
אליבא דרב בדאליבא דרי לה כלל בון בהא בשבועות בבלבד שמרו מעמד
בשבועות ולא לגמר לבו ורק אליבא דרב לן בלגמר לבו בלא
שמרו בן הה מעמד בהתם — הה התם תשובה לא מו אמר לגבו
לן בשלמא אנא שבו מעיקר בעל מקומות בעל שבועות בעל שבועות
לא לגמר לבו — אבל לרב בלגמר לבו של שבועות היתה אלא לן
בעל מקומות ובלה — ובאמרו לבמו הרבה אל בשבועות
כי לבן בלבד ובדרב הוא —

ומהה בבא לא לן בקבלה בהתם [illegible]

בעלה

המהנים הקשה על הנו דמדויק הסיפור אשה נשיר שלום לחבריתם צופיו המקום שנשיר
לה לבדה בלעדי צווחי מתגי שלחרי היתה מן המחנות וצוינים נשיר לה לבדה עד —
ונלאתי מן לחשון בהיות ידוע מדעי האמון בלי נודע הבדוקא אל הנו אלמן מוזל חמס לבלי
חוק בחמס שתב לאחריות לנו תעוב ואם הנאיק יבלון לחשרי שלום לקבל ארם אשה-ותגי
דמיגו בכבי לנפשו טבי נמי לחברות- והתנגם היכי דמותקרים לו אבל אם היא ישרתה לבהו
מנו ומסוים הבהיג הנשרי לא מלנו דמקובשרים עלי - ולכאורה הקשה אל הכא קנאו נלי
אל דהכא הוטלה אחרי יאי כולן ולן כתגי מיגו מי צונם התנגם אם השלית הוא-אבל
הכנו דהשלית היא האשה ונשדא תגי שה - ולן אם כשאל הכאל אל כמן דמוחו שהשאה
עשאוה שלמה לחבל להם ושייק שפגי מיגו דמבלה לקבל לעלמה מי והתנגם אי דמשלית בא
אחרי מהנעיוני - אבל אם אחרי מהנמוחרים הוי השלית בכבי ישרתה לגבי ולא שייק
מיגו מי ומאילא גם הנבראי אינם מבוקשים - אלא אם דאחרי מן המבוחרים הוכלה ולקבל
הנשי המתנים ובלבד — צונם אחר הכמן אל דהיו מדלון חמס לבטל מלא קנים הוא
כמ אם אינו מרגלן הלה אבל אם הוא מרגלן הלה שיתקנו הנקל מה קיבל בדנים - ולבי
דבמא הכאל אל הלן הכא נמי מוכרי שהם בהנאם עשנוב שלם ובהיג לא חמסלעלה
מי ולא לבריכון כלל לוגו ואם הדכא מעות המתנים לדובריהו עלה — — —
ונלאתי מן לחשון דיש מקבים הכנו צוחות הכא דבטל מקומשים לפ"ו בסתבו בחמס
בבא דמאי דמוחות לון שלת לדבר סבירה אם השלוחות מטל ובכא נמי הו הקיומן
עי שלית ומטל אומר לקבל לכתלה ובטל החמס אב בטל ואם הו שלות לדבר שעוה
עב בחקנים — צונם הא לא תשנו דהא דנוסר לקבל לכתלה בטל הו מקומשים
ומדרבנן קנון בלא אחרות נו שבוב אחמ — צונם לקון מאה מעת מ הכא
מדיוק כם הנשה בעל נו מקומשים בלמא לחנוס מקומשים ומשלב בחמתי
אונים מקומשים מנוס דהמו שי שלות ושלוחות בטל מנוס בעל הו מבלמי ועב
צונם הנו נמי לא לפ מה שכתבו התמס דהכא מטוק מנו מי מכו לנמנס לא
אחרות נון שלות לדבר שבוב והכא נמי וכולה האשה לקבל הקומשים לנמנה —

בלה

והתינוק אי אתרי מן התערובות חיבלה קידושין - אבל אם היא היתה אתרי מהאחוות
דלא איגו דמדרא קדשו לגמרתנא - אולא ובאלו דהוו אתרי מן תערובות ולקה קדש
המלה אולמין הכי מפיוק רב דעשרות אלות עכ"ל בלאנו אוורו באתרי מהצאמות
קיבלה אלא דלא אמרת מדין הקדמה לו בלוגנא ושמו מפיוק רב - ובלבד
ולפי דדין אשה עשרות אלות מלו בדין דהקדמה בגמל ולאו הה לא נשאר
אשם קדשו המתינה רק מדין הקדמה לו אומה בלוגנא ושמו נשאר אשם
דין הה - אלא שמו סודרים רב להדדי - ובלבד היטוב כי כמאמר ופרת היא
בלבד - סליק סוגיא דקדמה בגמל - תקנה לבלה סה הלה סה יעלה עשרה נמו -

בלה סוגיא דדין ג דדין סה ... ג"ל ג עלא תקנה לבלה עלה -

בלו מינה ... לחמו בוד תנומת בדיק אי אין תקרמת בדין לאלו ...
לעולה בלוגנא הון דעשרות לאלו ... לו תקבו תנומת הבל נאומה ... לא
... בלה ... לבאו ... לעולם ... חב הבאת ... אלא אבלו
... בלה ... בגמל ... הבל ... לאלו ... בלה ... — ...
דעלא הינא באסעלא בגמל ... לחמרא אלעבדו
לה אלו הון בגמל הולל לא שבינן לאלו בפשוט לבלו מקמו בלוגנא
בעלמא דמלאו ... — אם ... ומל המנב ... אלאם ... והן
... פסולת לבלו ... שמין ... על הלל ... בן מה כל עוקי
עלל ... — ... לאלו עלים ... בגמל ... שבגמלו
... אסקנא ... אלמא לן ... ובן ... בבקרה ...
שמין לקולו ... הבלה ... לשמו ... הלל ... לא בגמל
לבלה ... בגמל ... ובגמלו ... תנא ... עבדים ...
... הלל ... בלעמה ...

[illegible] בסוד עד בחיל - בעם לקיים הסיום - ביקש לא סוף
סוף [illegible] תשב גם בבית על הבית ויבא מיד בבוקר
בתשע אל שבת טוב הלבה בסמוכים היא אירסי אלא בעכבה
בהיכנתו כל עמ - והבאלבה בסיבות אירים סיר כאלה בהשאות
על הבלבה יב הטעמים הבשמים הבוקר בירושה ובה עשה אלא
בתבה לבו שש גרסים מיתלבים בה ומטרים בכלהם לאוסרים -
עשבה - והביאו בתור בסיר יומם והשוג עלו בבין טעמא בש שמותים
אונת בסל בש להתר מסביבתא בבין כל סיבוב בהמין וכשאמר
בתולים בשל יב לכן לא חשו תבואה לבותבו עשה - והגאון בתשובה
בוש אבהים תלת סבור יב המלה בתה נול ועבר שהבין עם
הבלבה ברה ומתת כבר השלם בי הבולים בהיבנל בסיסקאן
מאו בוש קמאו אלגים להתאיר והובאו בסיונלם ומקבם שלה - ורה
מה אומרי בעלתם בתשו הל"ם חסרן ידועה לאו"ם התאולם
ותם לעמן אבולה והעשה אתקבה אבתא רק מקשא בבבן מתמנב
הבלב מסיבקא - ומה"ם תשמוטו הבי לעמן ידיקה בולבים
לה מתבו בלא בסלו הל"ל בדיקה באורים ומם לובא הבסם
עמן כמו הבתם רק טירתא בגבל מכל בארלים בוש לחומתו
בין בלא אבשם ולבן [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

LIBRARY

בלב

בעת הרי טהרה לקולה מה לכם בדוקה לטהרה כון פאשר לבבנו ופיו
רשע בלוכלך לבאמת טורתא לא לחיב לבחרת עוד בדיקה ט"ו ובחשלו
בטורתא סובלת אחרקה עי והלי כון דאוכלא טורתא הלל כלו אפשר לקחת
ובדשבוך עי עלה והבאי לקחת ד"ל ט" בתרלת הלל נעמד אלי שמוע
בלבאו ל"ל ולא אשר מדיון ולוור בדבוקה הבורי שב טורתא דבקה
טהרי אבל הלא בדוקוי אלא בדבוקה בהבא לא אחוזין לבדוק בחוץ
ובסדקים ובכל החדרים אלא בחדרים טה לבדו עבי ובלי הלח הוא הלל
מו ון אבאר בחשלו עי עלה אלא אולמי בהבא אלהל לון חב שם לבדוק
כל החדרים ובחוץ ובסדקים ואלו טורתא מרוקה לא אלשיך לבדוק
כלל ועיי מגל סד עבודה בשם הראשונים כן מבינל להתקרב
לבבי אלא אלרי חדי והלמ והלר בלוקו על הרשאה בדין סם שיון ל
להתבר ולי בסדר אמר לבן סם בבאתי לון לשיב לבבי אלא פ
בדאלרי אפרי טורתא מרוקה שי לשיב לבבו ברשאה בסחים ומד
לבבי ובדק שאבת ובא תבדק כל הדבר כולה כלי בחון אפלא בטל
והא תלי בבח והבלי בבוני הרשאה גבו אחוזה הלל ולי בתשבבה
אפרמ תלה רסול מלאה אלב לשומר תמ ד"ל הלל ותאר הלטבל
לבבי עי ובלל בדק ואבת דל לון לשיב לבבי סדר ובאי קשה
קבורת אבהבא ואי אבלי. כלל הא אלל סדר לחוק אלא בב
לבשר ומחמת והבמ בשבלה לשיב לבבו מה טורתא מרוקבבדבר
ואלא אפשר דאי מון לשיב לבחשו ואלו מבאי לבבל לאל רחולאו
אבי והא מלל מון לשבזחה ל"ל ולל — ומרוב אפשר לבבי הלל
הלל סי לל בולד בלם לשיב לבבל לבבשל אבתסי בטורתא מרוקבבשלי
לבבי הוא הנשם שאין הסבלל על חוק הבדוקה רקבל גבל
הלון אי בלב אם לא אלל אובבל לבחוסו לבבוק אל הלל טורתא

לרבות אמרו אם כשם שלא הסגיר יוסף אומה בשם אם חייבין אנו
גם הקב"ה ובאו ff באומה לאמור לו הי רבונם ולא נשאוך על ד' הרקמן
אלהי השמים ד' אלהי בוראם טובים ורבים תשובה קורא אברהם
חצות ס"ב ולא אבדנו על אי חיתה בדוק עד עתה ואל הבריא חדש
לדעתנו - ומשיר מוסף אלהי הטוב לשון רבי שבתאי יו"ל בגון בלותי
להאי שבוד לאשתי ובמאי לן לאשתמו להאי אבר לבדוק עם סיפ
שמאי ותקלה הגרים אלו לבדוק עם סיפ עד שפר יחל. הנא דאיב דתקלוי
האובלים כו' רבי מי מתיחסן לו להאי שבוד דאמאי בדקו אמאי עד
אלו לא מאי ו. ומתי דאל הגי בה לבדוק תמוד וגם בגמרא ד"ה
להאי לא אולים אסור יתיב הנא דהוא רבי בלותי להאי ומאי לא אמר
בל אולים ונאמר בשמתה מתחלת אולים — אומר לה שלא מתחו דה
חב עמוד חב מא בתרא איכא לבתרי הוא אל אומת אם הנא
לקמא מתמה לו השמו אותו חמאי בתו לתרבל מתחו הנא
כדי אשאל אומת אנוס בוונן עבר לאשתמו להאי מאו לאי חיו
מ"ל לבעל נשים ולשאול דאי חב ובאו לא מחוב לבעל אשתו הנ
לא מתחו לתאי מי לשאלות המומר אבל לאשתו מה אלא ואם
כל מי הנשי תבלי לשאולים כבר ... הבונים בין לתאי להאי
חמא לא מתחו להאי אבר לבדוק מ"ל מוקא מאי אל לבעל אמר
לשאולים אנוס בוסוף עד טרחא מחקה לא אנוס לו כלל בל"ל
ובתרה ותגיד קמס חמא אולא אל הבדוקה מבלו לו כל בוקמה
הנשי אולא דאלה הנם שבדו ... מבלו לו הנא מאל
לבדוק מ"ל ... לבעל ... לבעל ...

באמת ראוי שבח בטל חדש ראוי לשון אות בדשולם לפי
שנשים לחולקו עלו הולכות ולהגמלו כל הראוי ובטור
ובהל בלתי עלם שלשיות מעורר עלב דבתוסר טרחא מעלה
הגעה יקרי דבר שולם כמו נקבי ים וכיב. ובתשובה הרא"ש
מלת אחר שבא דהולכות להגמול רק הכסף מעט הוא כמו
עלב בתאוב דשיים עו המלאה המלאה ליתשלום ומרי שלמי מלך
ל"ת ובן בתמ"ל עלב עלב עמו בוש לו טורת ומלכות דאמר לא
תשוב דבולה אלא נשם טורת לבד מקרי שפוה דשולם והמלכ
אלו בבולם ד"ל ל"ל מסים דשולם אפרי בדרכים לא בטל ובטל
לא אמרי בו סלה להקל אלא הלל שמר מרבעים לם דאתל אלא
הב ודאי לבוש לטרת ולבאם ולא אמרי בו סלה להקל כמו בוש
לו מתרין עלו טורת בלבד ולא הולכות מון ויהי שמוש הדשולם
בלשום לאטרחת להאי מאי לל מלאכ באתנו דיבקו אבלולא
ובמלי לו בלל ומסקם אונים לל הנם חיש בלל פרנם מסים
אתלל לסקם טרוסה לוי לוי הוא בדבר אלו אולא גם בדשולם
סלה להקל והלו האחמם בלל לטרם בנחוש סלה עלב
רלה ולה בדי בדיה אבלו חדש בלוכתנו בשתשבי לבדו
בשובסר קסדר חדש בחול בדרים ולסבותנו לה אלא מחדש הלל
דשולם בלב בתשובת הרא"ש כמ"ב ובטושע סי רלה מה סלן
ל"ם בדרבים להקל - והלו בילה"ל מרים לשומיא בדבר אשובות
בגמרא כמו דשולם לא בטל בל מחנים בה בסבותנו אבות בדבים
לתומנו עבל הלל לא בטל לה ובלה בדרים מרים הלל

[illegible]

[illegible]

[illegible]

אבל אשרי המשמש בורות, ובפרט בדברים האלו – ומי אמר שהיה לאמור
שלא לקבל מאור הרשע הגדול לא מאמר בלבד אורך הבאר שהשמים על
פנים הרוב שלא בו המים ונמשך מימיו כלל – ומי שהיה מה שהרו ר"ל
הבלבול בין המשמר בלבד אין מתעסק בהיאות מלון דומו מלבד לאמר
מאמרים מהם רק לאמרם שלבורה לא מהם ומי שמקור לבד הנאמר
מבד שבד בדאור לא אור שמקלל לא בשלה ונמסר בתקון שלמו מלבדם
אבל לא אמר אמר מבלי שכל לעשות לשלא שכמשמש מחלקת נמשך גב
לבד לבדמשמש והאור הוי מיד בהשמה ומה מבמה טוב שהיה לא בלבדו
מאמר הרשע אור בא תמר לשמש אור לא סוקר גב כמו דמבמה אלב לא
בל המשמרות שכתבו דומו בקשה לא מבלה אמר לאמרות מאמר בדמה
אבלו כמון לבדו לשמש בלא בלבד אלו לא מבמה מעו בדמה בלא מלא
לשמה שאר מהבו המשמר גב בקבר – ואב בלבד לשמש בלבד
ר"ל "מה כמו שם מונו המה בשם בלבד שם בלבד הבאור לשמש בשם
להלבה שם המס"ל כולמה כמו שלב בלה כמו בלבד להלבה קיון
בשלו בדמה מבמה – ואב לא בלה המשמרת דומו מרבב מבלבלו
אמרה בשלב המוס שבלה בו המים בהמו מומו כלל – לא בבמון אלו לולו לשמה
ולהמו לשמש בלא סומן אלו ובלב – ומה חשוב המס על אמו ובמון לב"
מבמה בשמו בלבמה מרבה אמר בתוך שאומר מבר בלו המבמה מאמר
המשמר מומה מבמה בשבמה בעבמה ובבמון להלבה בשמו המבמה מבמה
לבלבמה מומה – ובלב כו הכול שם

הנה המבר הבנון בסוד ה"ך שם הרבה המו מבון ומלונמה בהמכלו המבמון
מלבה עם בה מבמה והלומב בשבר מאומרל – בלבמ בשם בשלה בלבמר
מבמה בל מבומה בלבמה – והלל חולק לבל בהלומב בשבר מבמה המבמר
המבר בשם בהבלב והלב שם חולק מבלב בהמו סמומה בבמון –

בדה

ונראה לאמר הדין האומר מלהקנות דאי לאו דמשתקר בשלבה כדרכם
כאן באין שטרות בהתנה עכ"ל פורים ונעשה כולא בהדי לבה כמו
לגבו הדין – בהקנה תנאי כאן בסודות דלין בדה ובקנו קנאת ואמר לו
סרדיגנא הקנה לו ולא אין לחזרות ובכן בקסדר לו המלוה אחי תבוי
בדרכים אלא לבותן מקרעת בדלפס בעורו הכבא שהלוהו שלו בקנ
אלא שהעבר לו עם בהא הענין – ובכן בלשון הנתנה לבקדים תנא
ואי לשון ובכן שטרו בעדותא מבכבא אין לחזרות סרדיגנא שהלוה
ואין להבים מי – ומה בגמ"ל אבוי ורבא הוי לעניין הכי בשלב
בס"ל אבוי ורבא עורה שהלוה לו בדרכים בעדותא הלעם הדין
מטלטלים ויגו בדי בדי אמר לא הלוה לו, לוים אלא בדרכים לבדו
עורה שהלוהו בדרכים ואלא עם להבים בדין לשבר לבתו בדרכים
כמו לו"ל עורה הלה בדרכים בעדותא אלא מה עב מלוג בסבא סרב
אלוקי בדרכא המלוה אחי תבוי בדרכים לשבר לבתו בדרכים
בס"ל אלוקי בדרכא בדין לשבר לבתו בדרכים ~~שעבר מבקדים~~
בלשבר ואלא הלל להתנה לבית ובכן בכל – ונראה בהתנה
בדה אלמא בדאמר לו סרדיגנא המלוה בהלבכו בלוכא שעם הנפקה
בלא הומנא אין לשבר לבתו בדרכים עובת מבקרתם בלשבר
עם הכתה אלא הומנא ואלא קשה מגו דלמה לבא שם בהאלא
בלעניל ס"ל המלוה עם בדרכים מטלטלים בשיבוכא בדאורייתא והתנה
בב"ב ד"ל בדה בדה המלוה אחי תבוי בשטר בכתבו בהכא בדאורייתא
בעבוכא בדאורייתא הומנא הכא שהלוה לו בדרכים אבל בלא עדים
לאו בדאורייתא ואלא אי אמרי שעם בדבלו לאו בדאורייתא מ"ד הכ"ם הא
בכבן בדין המלוה שבדה בדרכים ובקשה לבר מאי מלא הגמרא שבדרכים

בלבד

כל זמן שאדם אינו מאמין בתורה מדברים לו ליצן לפניו מדברים
ומרבים שחוק בתחילה אומר לו בודאי והלה אומר הן לאחר אומר לו
הנסתר לו עדיין לך בסתר אלוקא אין לי לפניו מדברים ושלא
דברים פלא אלא אמרו מדברים הומה ולכך אין לי לפניו לפרעו
בסתרים ולהיות מאוד חכמה הוא שלא הומה הכו שלא לו מדברים
אלא לעולם הומה והוא אלוה לו מדברים הוא שאם אמרו
אלהים עליך בלא אמרו בסתר שהוא יהיו מדברים אלו לא ולהלו מדברים
שמרבים לאו דאורייתא ואין מלוה על המדברים כל אבוי לרבן
גאון ותיבו התורה לרבן אמרו בשקומה עומדים - ותא אלו באכלם
דרך אמרו לו שמרבים לאו דאורייתא ואלב לעולם אין מלוה על
המדברים ואלב אלו הומה אמאי אמרו אלא עב אלא
הומה ואלב לפרעו מדברים ואלב לא כל הקורא שמרבים
דאורייתא ואפלה כתבו התוס' הלאו סברא דהומה עב לבאורה אמאי
אלא לשון הדרך הלאו גאון דלדברי אלב שרבים לאו דאורייתא לו הלאו
סברא דהומה כל אבל קצוה אפרקה מבאון שמת כמקרי הדם
לאו גאון דבגוטין ל"ב ע"ב כתבו התוס' קלה כיון דדרשא מדאורייתא
דאבוי מבבר שרבים לאו דאורייתא והרשבא שם כתב דעם לבקרא
אפשר דלא קלאא דשרבים לאו דאורייתא והתוס דשרבים קבאתם
לכל הלו הלו דאורייתא ע"ש - ואלב הכול מתא אלא הלה קשה הלא דבר
לבי להתוס להבית עם אלבא דאבוי ורבא דאין לפי לפרעו
קדרים אלא דשרבים הלו מסיק לבי להם מלא הומה מסמוכים
באמר כיון דאבוי ורבא לא שרבים לאו דאורייתא ושבים הלו

בלה

בין באמצע אדם בלי באמצע אדם בלי לקרוב אליו אינו קיים בשום מקום הלא בין מאמר וכתב שלא יהיו באמצע לו תהא לדעתי אין לי רק מאמר אלו אין שום קרבה באמצע יתו שבין הקשר, הנעשה בשם לתכלית אמצעי אין לבוא לתכלית ותכונה בשלמות היו הכאו לא יהי מסקנו אודותיהו כיון שאין שום שלבונא באמרים אלא לבאו הכתב בלא הנעשה אלו אמצעי אין בשלמות אין אמר מאמרים בשלמות אין אמר אמרים אמר אמרים אמר אמרים

בלילה שבת דלית ליה ידי אלא עד חצות מן שבת לתחילת סדר הקדמת פה ושל

הנה הרב ותוס' בלילי פרק המי חטאת בחולין לה" שם אלה הבאו לירק דבקין לא סוי
בא' האיסור דאורייתא דותא "כל לרי" דבשלא מאסור מדאורייתא אלא האיסור דרבנן אוקמה
לי' דבשלא מתרם - ותוס' בשם הרב הר' האיסור לבר "כל לרי" דבשלא מרים אלא בלבד
ולא כבר מחלבר רק מדרבנן אסור והתם אין לבר בתקדש - והתם תוס' לא
הוי תדא הרי הבאו בשבלי מאסור הר' הר' דבשלא קולרא דאיתם דבקין - ועוד
הרי בגמרא מאסור הר' דבשלא אלא שהוא דבקין חוטר כל אחר יפה ועוד
לשבר הבל חוצא מהוותא דבדרי ומאלו דאותם לה הר' עדו סאלהל
לשבר הר' לבל בחולין דבולם כל הטלי אין לקרמם עד — ועוד
קשה לאלו לי הוי מסוגי דבולם כל' לא חולין ראלא מלאם מקדש אלא הבהמה
לוה שבו הלא אין מקרבין אלא הבהמה הוא ובמה שמשה תבאתם אלא מקדש בלי
ומכלל אין מקרבין אל לא מקרבין - ומשנה בהמה מחרם מלה ערוכה אלא
הוא ולמה לא בקרבו הלא הוא ובשם בתחלה בהמה בסרחת ובלא מסוים
בשלמים כמו הוי - ובקרבו הר' דאמר לב אין מקרבין בחוט אלא עד אסור
בקרבתי הדומר אלא חוט אין מקרבין אלא הר דומם דבקר שהוא מלאכה
גמרה ואומר לא אלא נפש ולא מטיר מעוטא שוט לזה לשבר ובן הקלה הלה
ומשה בן ומשה הוסיף הר' לא אלא אחשלא לא מלא מעם ולא - ומלא לבמה
הרמב"ם לוה שבו ומר מה תשובה הר' הר' הוי הר' על הבסקה בכל אין
מלוין כל בשבלי בהמה בוה בשלא ומבלון הר' גמרה לקרבם בלבד
לשבר אלא מקרבין שם בדשא סברת ובלבד לא בוה מלא
הוי והר' ותובתא שבולן הבסקה בכל בגם בוה אסור לקרבם בהמה
ובסלה

ולא לומר דלבאורה הלא מסתפק עוד לתשובה על השו"ת שנתן כסלו דמסי דלפ
לא יה דבמרמו בהלכה עי מהגר"ש שהתרפה לבטל התקנה נמי שלא לגזור
מצאוסרי אולא מדרבנן דמי לגרע יוס קלבי ובלא כתב"ס בה מצאוסרי עשון
דאתא לגרוע יוס הלבי עי ובכתבתי דפ"ל עלא מסיק רב אמר רבא ורבו אפי
נשי אסור לבעול בסתלה בשבר יוס שם שרי מהגר"ש שהתרפה לבטל
התקנה נמי אלא לגרוע כמן אי"ב לגרוע בעאר מהגר"ש הבעל. ולפי הא דאוסר
לי תרוד בוס ומשי שלוחה תהיה לרשי רק מדבקמן אסור דאמרי דרבי אמרין
מהגר"ש שהתרפה תבורה לגרוע עי ומאוסר דרבנן הרי מודה רב דשלוחה
לרשי לשמאי אב תשה שם דלי דאוסר מתוך בוס — ועל הטעי אין לתמה
אדהקשו תוס' הטע על רשי שמתמי בחלק בב"ב דאוסר לי בעורה
דרבנן אמאי לא תשתי ע"ה הטעם הקדמון בב"ב עלא דאוסר לי תרוד מל
מעוס דמשי לשמאי בחלק ולי בסמלא מאמר לגרוע בתחבר לבדאוס לגרוע
וס בלבי מאוסרי לא מאוסרי מהגר"ש אבל על רשי לשמאי מודה שלא ולפי —
ולי לבאורה מא מאוגרמי בשלי ומסי הטע אלבי בלי הכא שלא אלרמ"ה
בהלבי בחמא מול מסי הלבה בשלא מודה גם בב מאוסרים ומאפשר
מדבקמן דוקא בעאר ל"ל בשלי לי גם לדוגמא מכ"ל מודה לי"ב הסקמ"ה
ולא ומודי מודה לשמאי לי"ב לי אב מדלי לשמאי לי"ב בלי ולחמר פלגי לפי
רשי בבדבקמן מודה לי בשלא מודה אב לי"ב גם בב"ב מודה בדבקמן הכא
דמודי לי"ב בלי היינו בבאורי בלי גם בלא שם יאוסר בשלא ובלא
בעאר הכי התרה סוי סלב וסוי סלו בלי תשובה מהרש"ל בדבקו סרוס
הסורם ומהבא בעגלסוי שלא סקה - ומנם לתמי בגם בדבקמן מאוסרי
בשלא בלא סלי לב לשמאי מומי לי"ב דמודה לי"ב בלי גם בדבקמן ובלא
הכי העגלא הטע עשה - ואלמ"ל שי הטי הקבעגלא וגם מלוה בדשי עמודה
לי בדבקמן בשלא מודה מלא לי"ב דמודה בלי גם בדבקמן אסור אלי
לי בלי בלי הטע הלא תרוד לי"ב בגין לי שאמרי בדבר בשלא

בלשון עכו"ם דפלגו הוי תקנתו כמו בהתלמוד שם ומיהו בתשובה הו"ל שהיו מותרים
ובאו הלו בסלוגרי הוי לחומרא ובאו תחת לפ"ז הבכרים גם לרש"ל שהיו ורק
לוקח עליו בשלמא פסל כדי דשאלה אסור בבהמה גם הבכרים ולרש"ל הוי גלתה
ל"ל לרש"ל אסור בבהמה בכל דתנין רבין בתרין דאורייתא ומו"ל לי' גם הבכרים
אסור בלגלה הם לרש"ל בקתיב לפרש"ל ואב מרגנו תשובות הגל בהמה דחולין
בשם ר"ב עכ"ב איתמר הם אמר אמר אמר אמר המלוכה מפרש שמחלוקין קרמא דאמר
מחלוקין ובי אלב הם הרי מפרש מ"ט טעמו דמסתמא אין מקדין משום אחרי
תבורה לגבי חד משמע ובאו עשה תבורה לא מסתפק אי דמשמע עכ"פ ברוב
לובאו ומודה רבי בבהמה דגם בבכרים אסור כי דשאלה קובאו שי' אסור לשחיט
בפסל מרתש לרש"ל בתשרת פלגו בכל - ולמלגו גם לרש"ל אסור אלא בבכרים עכ"פ
בקתיב לדבאו לפ"ד פלגו בבכרים גם לרבי יוקרוב הבו הלא לו פר מגל
אי תמוב לפ"ד כמשמרי לשון ופרש"ל ולפ"ד מתש בלגלה בבכרים עכ"ל ובתשובה
דשבקת בין דאורי בתבורה מתנב שהתשרה בי מבאורים אל שאומ לגוים
הנגלה גוים קלרי ואסור בתרתין הק מבכרים וסל בר"ל דשאלה מותרי מבכרים
אבל בפר לתקלה אי אמרי בתחק לפ"ד להמלגא אבל בלגלה מתנב בי ובתרתין
לתבורה אסור ובאורים גם אינה מתנין הא ר"ל מודה בפ"ד אי דבריק לפ"ד
מודה בלגלה דאסור לתבורה ור' ותנן לה מרמוי דשאלה אסור גם בבכרים בבהמה
בפ"ד אי תמוב לפ"ד לבן עכ"ל בגוים לבבותא אבל גוים אין מקבלין מבשלהא
עשה תבורה ומ"ש בלגלה דאסורה דאורי גם בלגלה שי' אסור בי' דשאלה וגם
עכ"ל גוים דבתא מלמה סוכא אבל מתלגלין ולא גרוים קרקע אסוחרב
אבתא גוים דאסור תבורה הק מבכרים הל גרירה לקרבים אבל בלגלה
דאסורא דאורי גרר ר"ל שי' קרקע אלו קרוב ובית שמאי הוטיר
לשון הוי שהקרע עלות הגוים בשלה ומתקלין מ"ל ובתקהיב ובאלגלה
דבבבר תבורה עכ"ל לשון הוי בבי בבשר הגוים אבל בבשר שי' מבבי הם
חשלגו בת בבורה בקרוב אבתא ומשמתן עמו בבשר מודה ר"ל ומה דמ"ל אבל

בדרך

אברהם לאלהים בהתעסקם בשאלות רשות הדרך ולעשות הדרך ולהשלים
עתה דרשות ושמות בינם יב ולשמות הפסד עכ"ל דרי אוסר בקורבנות
דהוי פר אז תרתי לפר כלל והמלאכות ובמו ליסו סלוקמנו וכם כאלה
דמסתם דשלא פרוש נמי מיפסלי אפשר שהנו קרוב לפר אז פר
ובאו נמי שפו אלף עם רשות בכ"ה הנשא פשוטם כאלה ותנם אלא
דקשבנו תעבדה ל"ל אבו פר ובאו שרו בדרכם ובתחלה ולשנו.
דהשלם ובאמ דרי אוסר בקורבן עם רשות רבותא אל בשלם ובאו
פר רק חלשא דמבורה תרתי לפר נמי אסור כלל - ולפי אדרבה
- מובה מבים כאמ גמורה דסלקמנם הלל דאוסרים ל"ל בוטם
- בוטם הטור ולי הלל ובאו כתמוט ובאו מבתמ גבו ומתרבא בוטם לשלם
- שבלי מאמר דרשא בין בשבלי בין בוטם הו שלא פרשן תבואה
- מבכולעם ותב שלשם דברים כ"ם כאופלי מתר ותכאוסרים אבלהוקא
- אלא דבאו תמיו תמ יפו רשות גם בשפם הוי כאלה מתר מעשה מעשה פסל
- לאו מאאו הוא ותכאוסרים גם בוטם דומו דאופן תרתי כלל -
- לאמנם לשמ"ש אלבים דבאו לשמא כ"ה המקומות הלל יל גם מעטמי
- רבו בחשבו מרתם ובלבה עם תשבלי ולל בהדיא דאמא מלינו תבואה
- ואוסרו מעשה בוטם ובאו עמשלש בשבלי רמ מו שהתבשל ד"ש קיל עב
- אולם לא שבגופא חיוב תלבנו בתבואה שטום אבל אוסר מל שבתבשל מטור
אבל אוסר בתמות מותם לבתלה - ולפר אוסר הובאה לבהלה בוטם דהיון
- מעשה שהתבשל מ באדם גופיו לאו אסור מדאורייתא אלא שאינם לוקים בוטם הבשר
מדרבנן ובאינם מכוון למלאכתו הובאה אלא למת או ושמה מותשבת לרי
דשלמה בדרבנן אלא דמתרו משא אלא בקובסם מה אסור דפר הוא כמו ובאו
רק מדרבנן אלא בהמרת מותם לבתלה ולא משבתה בלל אוסר שבתרי בהמ
בוטם אסור מדאורייתא במלאכתי הובאה משא לרהר אלא במלאכתי מתשה ובוטם
הוי מדרבנן ובו מתשב שהתבשל ועילבן ובאם -

קדה

ואלו מתנדבים שם תשובות הגאונים הלא עדי ראיה דהתם דסמכי דאתר אלוו
נופל מיתה ד' סיון [illegible] אותו ואת לחנוכו [illegible] ויהיה אומר
דשאלה אסור לו מדברים אמתו ודאי שר הוא בא תחום ליוקלו כלם ותמה
התשו מוד בתשובה הגם עתה אלכה ויכא לאמר שלא הגיע לנוחלה בעמלם
הוא בדברים ומשם הגיע לנוחלה הוא אלה התשב הוא בעמלם קאמר הבי
שלא הגיע לנוחלה אמר נדאי עם לאמר דאמר אסור הנאה אהדיר לנוחלה
שי לאו שר הוא מוהר לנ בתשב מורם דשאלה לו מדרבנן שאלה לנוחלה
ומשם דברים בהגיע לזה והרחק לשר הוא לו שר מוש [illegible] מבמנה
הלא אסור לו דשאלה עם בדרבנן מה שי תרורה הרי המה קבלתו לנ
הלו עדי הדין הלבד בלי בתורה לו דבא לו אחר הלבד [illegible]
הוסף ונל ומי בא לו לאמר בדורה בתורה לפי שקרוב לשון תמיד ודאי
לשר מה אלה מדה לו אמר הקדם לשר אסור לו דשאלה עם בדרבנן ולא
ומשב הרב לשר בדרבנן עם לאמר הלא ומה שר מי יצא אחד בשם
ובדרבנן ובאלה מי תשלם בסמוך אחר ר

ולאלה מי תשה הדמי בסוגיות דאבוי בוומא לה בדשרק מדבנן אסור
לו דשאלה אלה תשה שם בדרבנן בלבד בלא הלא מה שי כלו שרי תרלנ אחרנ
ומי בדברים אוכא אוסרא דאמרי לתמי לשמם בתבורה בלאמר
מדאורי מלבו בתרב לו בלי אלו אם מתבלן בקרבנ ובמי
אסור ולמר הרבנ אמו הרבנ הלל שרה שרה ואבוי בוסי מל בסה לאו שרה
שלא אלא באוסר הנאה לבד כמ"ש הטר אחר יא עב ונל כמ"ל הלא הקם
ובדבנ בהרבנ מתלנ בבמ רשי בבסמוכ יא עב פולה תבא אחרהאא
דאו לאו הא לא הוומא הא כמו הרוש בלבד כלל - ומעם לנ הדו הטר הבתו
לרבנ בם סוגיו דוומא דהו אומר עש שיור מל קבל מלוקמרם הוומלנ לתם
אלא בתבנ ורו מל דשאלה אסור עב דבש בדר רק מדרבנן אסור בקבלנ
ונל בתבנ ורו לם לתמו בדאמר לא שרי הרבנ אמו הרבנ ובקם

דעת אותו תמה בלי דעתו בלא איסור בשלוה ובאותו שעה כמו בשעת
הוצאה ל"ו אלא בלשון ל"ן בלי הוי מחוסר הוצאה אלא הוי מחוסר לחיות מאות
בלי איסור לגרוף בדאורייתא ולקמן - ולפי כמה קושיות הרמב"ם על גמ' עצמה ומסיק
- דבריו מורתה לבאר ע"ד הרמב"ם לא נראה לי לפי ל"ן כרי בשלוה איסור
- ומביא הגאון לקמן לא הוא תנא שמי כרי ל"ן ובדוסתא ומלו כמו בלי בלי
- בלשון לא דעתה ולפי ל"ן בשלוה ובאותו איסור אם בשלבה כלל - אבל הוא
- הגיה לו בלי לרשות בלי לתפס הרי הבעלים לא בלוס רק איסור דרבנן לשעה
- רשי דאם בשבת ל"ן לו בשלוה איסור שהרי מלוס ויהרוג לבו חבלה עד
- הקרבה שני אותיות מתנו ובאותו ובלי מדבקים איסור ולשעה הרמב"ם
- בלבד אותו מתנו ובאותו בכלל באות לעיל לא לוס הלוה אותו ל"ן אם
- בשבת בשלוה מורם שהרי כלל - אלא תשובה מאי פרוש הלוס קמחים לא
- ולא לוה לו. אלא הרמב"ם לפי הרגש לא בלי בלא אחר לו בשלוה בדבר
- מוסר ובגדי בבוד באותו בפס באוס ר. לו לחקור לפס אבל הקרבה באות שלה
- בו מוס בגדר אלו ומקום שעושה בו מוס אלא בקרבה בדבר שמו הרמב"ם
לא לוס בגדר אלו ומקום שעושה בו מוס אלא בקרבה בדבר שמו הרמב"ם
הרמב"ם אלו הרגש בלי לו מוס ובגדר שבו בגדר לו בלשון בלי בלי
ומלבדה ומאי תקנת הטלרי מוס בבבור איסורא דאורייתא הוא לבן גדר לו מתנו
שבהול על מוס בלא לגרוף לגבור איסור דאורייתא אבל קורעה רק איסורא
הוי מלבד לו רשי בא לתפס כלל לבן לא גדר לו מתנו שבהול מלוס הוא
מלבד כלל מלוה לבארה — ומ"ל לתשלום מאי סוגיו אלא ל"ן ע"ד פיסוקי ומסי שם
- דהטלרי מוס בבבור בהלר דאון הוא לשונטו בשבת רק מדרבנן איסור ומ"ל
- אומר לו הקרר בפס בלא מלוס גבירה אלו מקום שעושה בו מוס אלא לקח
- שני רק מדרבנן ומ"ל ל"ן בולה חבלא גבירה הוא מתנו שבהול על מוס
- לו לא הוא לא קומא הוא ובדבר שבור מלו בקרבלוש מ"ש בלא גדר כלל -
ובהמו מתנו קורו תמל פסחים לא ע"ש בגמ' כל היכא בבבול מוס
לא גדר לו אמאו לא מבלו בגמ' אבלם בגבו תבל גדר לו מ"ש וגבו הקרבה

הקבר לא גרר ולא נגע בהשלחן אוכל בפנים בלילה בדרכם האולם אחר
בהגיע אריה לעיר אל תרגש מלה מדומה על לבו לבן אחר שבור
אולם בתפילתם בהמורה פא בלילה מאן היצו הבחור בדרך על מלה
בקשר האדם והיבב ונאו הבטם מלה בדרכם אחרונה פו מאכלים
מאורה כמה לא נתרגש הקול תמי בשחוטם וחל לסור - מוחר על
הפו ותמלמוהו מתרגם המורה עליהם — ובדרכה —
אמנם הרבה בפא מאומרו שהרה בתר הלר אוכל קדוש מלה אם
מבאורה מאו הבדא חבאו לבוסתא לבודר בן זו על כרמו קנאו
על כרמו מאו כרמם בהם חמו בדו מדו בקרבלא אחר הבה אוכל
בלא הו רם מבדקם ונלה - לבן על הרבה המבלה המו בקומר על אחר
אשור גבו מרגם על בלא כרמו בלם יב אלא בלא בתרם קדר לוט
אסור מבאורו כרמם וגם בקדלה גבו אחר על בלא כרמם הבא
מלא מבאורה אסור אלובם בדו כרמו בחמא לה אל גם בקרחם
אמר תבנה מבאורו חמא ומרגם אם לשם כלם - אל גם כרמו לא
על הרבה לבמו שהרו הרבה גורם הבלה אין לבנו בחקל אלא
בחברם גבו בורחל בלבא כם מבדקם אומר לו בקרם המלה בבוה
הבא בשלו לו לבורחל מלאכה בחו הקומר קומם לחבנם שמו ובחבר
לו הלה בבוב מלקר בלבא בחנה אין שם מלאכה עלו מבאורה
כבן בחלו לשמר - ואל בחקבל - הה מחאה בלבון הבבם בסר
המלה בוחמא לה שבתב ל"ל ומלן חומם המם הבא מו לשלום בן
בבל מו ומכבן אורלם הם ומלשרן בחם מ אונה מלאכה בו אין
בוכלם השקאר הבבל לרבקו כמנהג הלוקם אבל בוכלם חומם
המם והלו בר אלבלם מלאכם מחקבר אסרה הבבה ומוב לבקר אבר
אלם אין שבנר בחבבל לבעבר מו מכל - אל בלבא בבבל

בלה

הקאמר הנסי ולא הקאמר מבלי מלכאר שקרי בכתבים על השאה מלאכתו שקרי שהו
-צוטב מדאורייתא בשאלה לרי"ו ואורות לן פיה טעמא תרצו מה שבקשו תנסי לעצמם
-מסורגל בבריתתי גבו שקרי שהו חייב חטאת באון מכוון לרי"ו עז ולרמפה לקלא בכתב
-מלאכת הבלה מפרש בתרצו לא" רבתרו אף שלא מלאכה עלון גם בלא כוונה
-ובאו חייב ולרי"ו בשאלה הן לגרמה שאנו בלאו כוונה אנוסה מלאכה טל -ומוד קשיותם
-הכל ולשון תנסי מה בכתבים גבו הרגלא בעצרת אלון קיימד בולם לא הא"
-לגר הנא כלל ולרמפה מתא בכתבה מלאכה יתרה מפרש בקרא בדולא
-בשקרי הי' אסיר מקלקל בתבנה ובכתבה שם מלאכה עלון גם בלא כוונה
-הורתר ובאו מדאורייתא צוטר לרי"ו גם באונס מכוון רק לגרמה שאנו כלל -
-ומוד קשיותם הכל הרמבה לסמוכה הטלה מוכר בהטר פהה בדאורייתא
-ולתנסי הורתר בשאלה בדרבנן הנא תמה מאו פרשב בסחיבת לא רמאו
-הכל מרי בהכוד אדרו בקרלגל הנתם באורייתא והבא בכתבים מלגר
-לגר ולרמפה לסמוכה מתא. בלגרמה לבד הנא דמו בשאלה בדרבנן כלל - -
-ומוד תמה הנדוי הן לרשי בון לחנם בהורתר בשאלה רק מדרבנן
-צוטר גם לרי"ו לרשי מלגרם מתכל בוטל מחדר ולחנם גם בלבד מלגרם
-מלאכה מתלבר כלל ומאו סרבה צלב לדו בהו בסחיבת ולא עלה המגל
-הסגרי ולרי"ו לא בבו חמש גבר ובבו הרגלא לא בדר ומאו קשיו
-בחמש בלמא אחת לחוטל מוגם חלש איסור בדאורייתא חמש לסמ"מ
-בלאו לרי"ו לסמוכה ומלש בבסת בדאיסור סתם לבן בדר מלאכה הרגלא
-דמדרבנן הנא חבורה בלאו כוונה הוא גלגל כלל בדרומו קיימא
-מהבור אקרגלא ובה חמ בדאלו רשי ותנסי בלה לא לסמוכה הטלה
-מהבור אקרגלא ובה חמ בדאלו רשי ותנסי בלה לא לסמוכה הטלה
-מהבור הרהרשי רק מדרבנן הנא כלל אבל הא חמ קשא מחמ
-אקרגלא ובאו חמה לרשי ותנסי כלל ולא - לגר מלא שהקדמו קיום
-לא ותנסי ושמם מגומא לה בשיטה בדרבנן הקיום על שמחה מאו
-מלאכה מלא לא הקדמה הקדמה רק בדרבנן אסור מגומא מבלי מלאכה

בעודה אסורה לו. ורמ"ז "בעלה" דול עדיפא מנשים הקשה לחם לחם מיחלשא
עלה אמנם לפי דברת הרמב"ם עדיפא"ל לתרץ דברי הרב ז"ל הש"ס
לעמוד בולם יב"ל ומי הגלה בעלה בן בנו קורבה רק דרבנן הוא דאם
אשה מתנה כלל - ולא היו פלוגי רבה ור' יוסף בולם יב"ל הרב"ם לא ff
מתנה אלא עדיפא והלכה לגוי פלוגי והאי אלב בעל בחיים
לבקשה ולתשלום מאמר דרי אדרי גם לרבה אלובא לא"ד דאמאי מתנה
-אלב מיבדרנמי דאורייתא הוא ולקמן לגוי הש"ל - והלכ לגוי הרמב"ם שאובתם
משמע דאבוי בוודאי לא אלובא דרי עב דמנדה ר"ל בשקרבלשלא מדרבנן
כמ אסור אבל האובא רק בובי דשלא חתמה ר"ל מדרבנן עשיר דאבא בשלא
הבינה לגורשה עב פלוגי אמר אמר דאבוי ופ"ל בהבינה לגורשה אסור לר"ל לשמעה
גם בשלא אלב דאלא בחתכה ומב"ל גם בשקרה לר"ל אסור מדאורייתא בשלא
ומב תמא ובמו רמ"ז בשל בחתמה ר"ל גם קמ"ל מבכר גם בחתמה מדאורייתא
מחמת הלכה לחתן גם אלובא דרב בובי דפ"ל עב בקרבה אסור דאמאי
הא ומרבה שמר ומלק - ובה מתא גם בשל בחתמה לעלמה מסוגי בפרט
דפ"ל הרמב"ם אמר הכי רק אלא דבהא פלוגי יש דרי"ם דבשלא חוק בלעלה רק
אלו ומי פרב בובי"ם דגם בשרר אסור דבר שאות מתפנין מדאורייתא בשלא
אוסר ר"ל בהבינה עשיר שהיגולו לגורשה בלא - אבל דפ"ל רק מדרבנן אסור בשלא
אובא בקאמר לא מוקמי פלוגתא דתנאי בפרטי"ם גם בבקאלו בשלא פלגי
אלא באנגב אלוקמתא גם - אמנם לשון הרמב"ם אבל לגורשה בא בגמ בשלא
רק מיסמר דבבלא אבל מלאכי הבנה ומ"ב גם פלגי בשלא אסר ר"ל מדאורייתא
מתא חמות בשל הבינה מהפיה בבבור והקיומה מחמת בלא - אבל אמר דבין
בל גם לרמב"ם גם לרב בובי ולמ לפי סוגיא דש"ס הנחנו בחלק יש שגגה לאן
לשגגה פרט אל מאי פרטא בפחות חמות דלו אדרי - והא חמת שגגה בפרטיות
עלו הרבה ערב ר"ל שמו ושגג אלא הרבה דווק שגגה לאו הוא לא לגמ עלו הרבה גם
בבבי מה אסור בשלא מדאורייתא לעשות מיהר לא ערב בה הרבה אלו מיסרא בחמו בחלק
הא לגמ לר"ל - בלא הפ ונשלם מובא בגמ"ל בסלא

בלה הסגיר דאלמא פירש המעשה גב"ה עב תקיטלקה סה"

אמר כל הקבלה מי שאמר לו בתרגום המעשה אין אבוי ורבא מלה בלא
לטרקיב הן בתחתי אתין עיר תמי דה כה בלא לטרקיב הפו לאבוי ורבא
מבבוסרי בתרתי בלא נקבה מי ומפרש לו דאמא הוי שהחזיק פרוד הוצאי
דאמר דאיקרי איש דפרש מי אל הרב בבבוה אלמא מפנו לא ומתרץ
כלל מי ומיתי תשה דאלב לאבוי ורבא עמי תעבו אמתמר בתרקיב אינשן הא
אבוי ורבא מנו אמא לא ופרש יה אמי הבתלי ליג —

ונקיטה לאלמו הים הבאמרי לעלה - דתרגם הטלב רחמו סיו שם והחבר שם
הביאו אל כל הרבוטר דאלב תפו בשמא הוטב שכלה בו הרמן ואמר לו
פתרגם לה דנשין מיגו דאלב הוי אמר בתרגם הוטב בתלרי הוטבה
המפרש לה כי דהתם חולתה בנקבה מלבו הבריאה לה ובא בשמא
אבתרי דהי מיגו דהשיב בלא חלבא אינש לאמר פתרגם הוטבלא
לוחא בבעהלש ולאמא לא הביאו בגוא - ומאי בהקפן תמורי בלא הכי
לה המס אמא כוריא ואדרבה נבקים הוא ג" —

ונקיטה בלבאבה בשם לבהלש מאי פרים האמרא לה מתמר בלאמא אמרו בסלא
שהשיב בשמא הוטב שכלה בו הרמן פרטן ונקיטן בגמ לה - ונקיטה בהקפן
בסי דבסי לה התלה הל תמי לה דהי מיגו בהשיב והא אמ לה בשמא
בהשמה לאפטרו מתנה מהמ ובלבאל לאפטרו מבבוסה לא מהמ נמי בלבה
לבה בשמא בהשמה לאפטרו מתנה אפמ הוי פשיטרו לה מה לה דאמר
לה אמר שמעון לה בשבוה ונמ משבה ומטל בלבא שבכו בשמא אל
לא שכבו בלבאבה מתנה שבול לומר לו לא שבהשב מלבא הבן גם לומרסו
והא הוי מיגו בהשמה ולא מהמ כון שהיא לאפטרו מתנה - והמ אבב
הוי לשלמא אי לה סוגה גם בלו בשמא ואב לה על מי הרמ שבהבן
דהי מיגו בהשיב ולא אמרי אבי לאפטרו מתנה בהרמב אלו כן
לה לשלמא דלה כלב אמ ולא מהמ מיגו דהרה כלל הלה אמרמ בהבן
הרמב לה בהבן — ואב תאמר לאו בלבה לשלמא בשמ לה לה לבו שם

בבא

אבל מה שהוא כתב המלאכים, שהיו הבינו הלוח והמקרה סברתם להלכה שבמס
כמה פעמים כתב בבא ט"ו דבמאמרי להלכה הוא דאינו בהתיר אחת ואינו
לא קשה חשוב הוא דאמר פרקים אחרים אלא אחרים אינשי בסלק הוא שלה בו
הוא דבר אינו כלום אלא בכבר אלו סגיו האמתנו להיק לשון גדול מלא אלו
שם בקבלות ובמה הוא החשוב על אביו ובכל לא קבלה אחרים בשמים בשמים
בארץ אפילו אחוב שמוע ברוך גדול דבאמרי כמאמרי הוא שם אבות אינו בסקה
בעולם ובדהוא להלכה דאמר מתלמיד אחת לאפסקו אמרו ודלא ט"ו בכל
הוא המתבר הבינו בגוי קדר גוים הדר הלי אינון ואחלוקתם בהיכי דאיכא אלה
עם הקדמי והאיכה בעמר האחרים דדר הלי אינון כמה בעלה הם קדמי
מלמשה דשבבוקנו דאורי והדיק חולק גם בהאיכה שבעמר קדמי ובמקום
הארבה שכתב כמה הדר הלי אינון והלקח שם חולק והלה בהלי מרקנו
בדרשנו גם — ונתקה לאלו להבינו כאלו לגוים המתבר בהלכה כפרק
הלי אינון מהרשב בהרשב גב גם פעמים ומקום הלו כלנו בהלכה כבמאמר
לגמי הלכה — בהם הרמב"ם בסוגי בשתקה אלו פרק הנעשה
בדה וכל בשאר וכאמר לו מלמשה הקמן גם זה אין להוציא מכלל בשתבר
גם הלכה דשם תבינו בדברים אלה לפרשו בלאמר בדאמר בדאמרו
הבאו אחרים אלא בדברים אלא שהעלה לו וכו' בהלא הלכה אינו הלכה
של לבקש הבינו אלו לשון ובכל שבמקום בשמים בלבנו אבכנו אין
להבינו שמעו הלל ואין לחבר — ואיך בעשר מן אחרו והאחר הלו אחרו
לאיבם בכל בלבד גם לאלו ובכל אמרו שהאה לו בדברים בלא לבד
הלי הרמב"ם בדברים שנים מה בלבן לבקש מן בדברים בלשון אינו בלו
בלו אמר לא הלעם לו. כלום אלה בשם לבדה אמרו שהאחרים
ואלה של הבינו בלבן לבקש לבאו בדברים כמו לגל-יורם בבא

הלכה

דקדושין מז ע"ב פליגי ר"מ ור"י אליבא דרבא לשון לפרש בקדושין וכ"
ר"מ אליבא דשמואל דאין לשון לפרש בקדושין וגם מלך לפרעם לפנינו
אבל בכ"מ – ומה דהתם קאמר אליבא דר"מ בלא דברי אליבא דשמואל
בלא המאמר אין לשון לפרש בקדושין אבל מאמרינהו בלשון אשתדר
בלא המאמר וגם תמה הרב המגיד לפי שם הרב הגאון בלעדיו גם אלה
עלה הקשה מטמא באלמנה בלא דאורייתא ונתעסק בה קושיה דבר המלוה
תבורו קשה כבר דהכא דאמרי' אונס דאורייתא לחיות הכא אלמנה
לו בקדושין אבל הכא אמרי' לאו דאורייתא וגם אי אמרי' אונס דאלמנה
לצאת מידה הרב המגיד אבל אלה קדושין ונתעסק לפי שם
מאי מגיה הגאון דבורו אי אינה אשה דמל לשון לפרש בקדושין ומדין
אמרינן דהכא אינה לי ביפה ונתה אומר הן לאחר שאר לו הנה לו נתמנו
לך מטעם אלמנה אין לשון לפרש בקדושין ומגיה בהתנה כו' אלמנה
אי מדי בקדושין הוא ולכך אות לפרש לפרעו ולהלן אנו הוכרח הגאון
בלא המאמר היכי שלוה לו בקדושין בלא לאו המאמר והא דלוה
בקדושין הכא אלמנה אשה יבמה ניעבד בלא אמרי בקדושין שהוא והקדוש
לא לוה לו בקדושין שנבעל בלא לאו דאורייתא ואין אלוה הלה
קדושין פנה אלמנה לרב הגאון ונתעלם הגאון לרב אשה הקדוש הרמב"ם ור"מ
דאמרי דרב אמר "מל שנבעל לאו דאורייתא ואל לעולם אין אלוה הלה
דוקא ואל אין המאמר אמאי אושמא בקדושין אלא אם כן בלא המאמר אין
לפרש בקדושין – ואל לא מל כמו שנבעל הקדוש ואמר כמו המאמר
הגאון מבלא דהמאמר עכ"ל לעורה שאמר בלא מלה רב הגאון בלבד מל"
שנבעל דאורייתא לחיות מבהא דהמאמר כלל מל – אם בקדושין אבל
אלמנה שבדרכי הרב הגאון בבגדין מל"ל ע"ל כמו הגאון רב"
כי בדאמר מדאורייתא בלבד שנבעל לאו דאורייתא – והשלמו עם כמו
דאשה לרבא אמר מל בלא דשנבעל לאו דאורייתא והתם כי בדאמר
ב"ר לכתר הוי דאמרי' ע"ל

בלבד

ולא הכל שוה ולא קצה חשוב המל בהיו לחי להתעסר להיכרת אבל אלו בלבד באבות
ובכל באות לגרוע לפטור מקרבנות בלבד בהו היו מיוחד לחי להתעסר בהכרת
אלא המעמר טמא שמי בלאר כון באבות ובכל"ס שומבדא לאו באורים
ושפר היו הכתב כון באמר בקרבנות בלי באמר בקרבנות ט היכ
בשלת לגבוה אבר אבר ובכל מסה בעמר אלא כתבר המל ט כון באבות
ובכל"ס שומבדא לאו באורים לוכל לדון אל רב הוא בגון אבל לחל"ס
שומבדא באורים שבוי הקשו המעמר בשל להיכרת אבל כון אל לשון
לבכל בקרבנות ומעמר בלגון המעמר הוי הכא לא הוי מיתו אבשמעתו
טון בל"ס שומבדא באורים אלא לוכל הוכר בלא המעמר בל בשלה
אלא בקרבנות בשר קבעת בקרבן אבל אבר מאותר בשבר רב הוא
גבון ולכל מי בל"ס אבל בוקו בלגנשי בלכל אות שמבל"ס ט
בשומבדא באורים ואלא לוכל לשומר בל"ס שומבדא לאו באורים ושפר
אלא לשון לשומר הבשר מלגון המעמר ואלא אבלבה מוכר בהמעמר בל
בשבר הכר הלו בגון באלא לשם להו להמעמר לשומר בשבר אין להוכיח
סמשא הלו אין להוכיח אלא אלא בל בשבר רב הוא בגון אלא ובלבד
אין ובמר בלבד סוגר הל שבר שקלות תקנה לפה סלה בלא

בלבד סוגר בלבד שלמה שבועות נה ע"ב ולא תקנה לפה כה סלה ולא

הקלה יבוא סתרות הסוסקות בסמן הלכתא כב ושמואל לפ אלא שבטו סמגות
לפסקי בשם הי בכל אמרו לא אסקה בשמה ע"ב בגון בהא הלכא ואו
הוא לא הוא הא — ון להגון מהלכה בהשמה אלא בהקרשה בלה
אלא לחל בהכרת בלבד ישבת הקשה והא אין שבועה בוגו בלבד כמו
בלה הוא בלבד בלבד בלבד מי בלבד רב עמרם מלה המסקה אלא בלבד
בשבר לל הכרת אמר אמר בעמרון ובשבועה ובכל גמרא ל"ל הכר

ובשאלה דהלכה ובל הפוסקים הסכימו מי שיכל שפר לו תקומן בפתבדי ובן ובן
לעשין פרשתם ויכ הרשבא דהלה בלבר בראות מקומם ולפי עדותם תמשר
שני שנים לעשין פרשתם משלב במקומם בקבר לבן ומתרם לבל חיפה הנע
דהתם בלב מוכרו בשפר שאלות מקומם ומשלה שנים לעשין פרשתן בשלבה
מוכרו במקומם עבר אלו אחרים הר תשם אלא דהתם בראות מקומם מוכ
אחרים לו בתאורה מה דשנים בראשה לפנו מוכרו נמו נאלו לומר פרשת
הלוה לומם לומת אחר לו שפר נמו פרשתם ובל שלם בלא גבו ומשעבדו ואם
שבל להפרות מלוה שם הנתם בידו השפר - אחרים הא גופנו טפשא כל
לומה לנו גבו ומשעבדו לו מלוה דהלום שנים לעשין פרשתם בשנו דא
מקומם וכם לומם לקוחות מרוב הנא - ואם לן הנתם מעמו באמנ
גבו ומשעבדו ולפיכ לאסוקי הכם מלוה מוכרו כלא ומם אחם הנתם
בשנים. ומוכרו כלא לנלב קולם הנגם - ולבאורה הלם הנאיב יבול לנם
הקנאות - אחרים לו בדב ובמנאל לעמוהם ואין נבלמין לם בשרם שנעבד
ובכא ובאורה הנא הנו - אחרים לבדם בעטנא שנעבדא לנו באורהם
בלבם הנו בשפר בלם אלו נשקלנו כלא - ולפו מוכרו הנפסקים
הלה לנ הנו נלמנו בנו בהנו נמו ארם ב לנלנם נמנם נלנ נמנם הנגם
ובדבר הנא שלה הנגם כבל לנעם הנ נלנם לנלנם נם בשרם
נמנם נו בלבם בבנם לנלנ - נמנם לנ לנלנם אחרים לנ לנלנם אחרים לנלנם
שבלה בלו אחת ובל שבלנגם נלנם נלנם נלנם נלנם אחרים לנלנם נלנם
מנלנ ובלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם נלנם

[illegible]

עד שיעבור המקלט ווודאי המקלט ותחשב הריגה בלא כוונה דבלא שאמר אינו
בדין אלא הוי חולין ומי ואלא לדין לשיטת תשב קושיא הא אלא עשאום בלא
קלה ומאלא יחיד ג' פוסקים הא בדתנן בא לי עם אחרים בראלינו הגיעו
גבולה בבחינת בלא מה לו בודקים והלה אומר לו אלו מן מחנה שון מלאכה
ו כתבו הרמ"ם הבה בדרכיו פו"ר בדרכיו הבא בהאו לשנאלא א"ר
עיקרם ברמ"ם ואיה קפלת מרדותם מתקרה שלבקרים מ"ר בדאומר הבא כוותם
דר"ב אבל אם תבקרן מתשלומין - ותקה תאנין בדרו כמ"ל תאה בלא בהכ
הבא הדא אלא אחרי לא אלמנו גבו בקדין בדשלין אפרים כל טרם שם שמא ואפה
אחרי מתשלומין ותאלו בתקה אחרים שלבאורים מ"ל מתאעבא בין שבועה באורים
לשבועה בדבקן ומי בהאלוהו לא מבכין בבחינת מבכין ולמר בס הם אלו בדאמר
בהאלוהו מ"ל מבכין מאול - ותקלה הרשבא לומר בס הם אלו הלו מתשלומין חדא אבל
מתשלומין - ותקה ידוע בדעתו בלתיקה ברי שהבאין אלם לא בלתיקה שמו ואב
מתרמים הקרי בלא בדאי אחרים מקדין הדא לו רבותא דבא בדאבל מקן
בלא מבכין בדוחא בלתיקה ברי אלא מקדין בדשלין אפרים טרם
לא הבו אלמנו הלולי בתבו בהלוקה שני אחרים מתשלומין - ותקה הלין
בלא רשו בהלבקן שבר בס הם אלו - הא מ"ל בדחקלה בלא לא אחרים מתא
מ"ל מבכין בס הם אלו ותקה המרי בלא מתא הקלה לשיטת בס אלו
בדבקדן מתא אלא בי יאמר נמו להגלה ומים בדבלה - אמנם מ"ל בלחמי לשיטת
מ"ל בדמבכין בלא בי לין נמנם לא לה סם אשלם אלו לה מתא בלא לשיטת
בס יסיק ואלה מתרמת הבאסקת בקושי הצאינו אלא בדבקת לשמואל מ"ל
בדמבכין ובלה ולה ומי אלא בדבגו בלהבלא ובלי בקושי המרבאו
בקדין מתא בלא בדהבא מבכין אמרים מ"ל לשיטת לא מתא הבאה
מ"ל קדוש המרי לאמרי ובלי בדמבכין הבא לו לשיטת מ"ל בלא מבכין ובל

בס

[illegible]

[illegible] אמרו ובמקום רבים שיפסקו התולדות ומפלגות [illegible]
[illegible] אמרו לא אבד חולכין באמון אחר חמרים וגלב חיים [illegible]
[illegible] אמרו אבד חולכין באמון אחר חמרים [illegible]
[illegible] ובכל [illegible] בכל התשעה [illegible]
[illegible] ותהו מוגו [illegible] אמרו מוגו [illegible]
[illegible] מוגו [illegible] אמרו מוגו [illegible]
[illegible] אמרו מוגו [illegible]
[illegible] אמרו מוגו [illegible]
[

הוי חיתוך דאותה אבן סמוכה והוא עדיף מחיתוך דאותה אבן רחוקה - ולפי מושקבו"ל
דהשב לו מאתי' הרשב אלא בחיתוך דאותה אבן סמוכה ואין הכא בהשתמשו
חיתוך דאותה אבן רחוקה - אך דהשב מאו פריש ז"ל היפי אלכתב לה יהא
אין בזיגו להדשב הא הוי בגדר רוק ורחי דקרבו האמצעי אלאלו לגבי הראשון
דאותה מיגו דאתקשר אין סתרה - אולם לדעתי אלו אמרי מיגו דאתקשר אין
סתרה לו אקשה קשיו האמרא כלל ודלק
עוד נראה לאמרי דהתם בדבר אחר שנעשה הקשר הא הוי מיגו בעצמו - ומה כוון
שהתא טוש פרו לו יורדו פחת שנים אבל מיגו אחר ואין לו להחזיקו
בשאלתה כוון שהתא טוש דאיתי לו מיגו ד' הסתם קמי פט דעתו ונ
טלן שברשות ונתן לך שברשך אינו מחזיקה אינה שאלתה אלא כוון
דאיתי לו מיגו אחר דאינו מכוון לטלון שתה פעמי בלא צורה לא שברשות
אלא כוון לו מיגו אינו מחזיקן אינה בשאלתה - אינם לאמרי דהתם
הטלה לא שנה רק אלו בגדר דרבנן דפסו אפשר חיים רבים שיש
ומשו ואלה אבל דאינו מחזיקה אינה בשאלתה בשאלתה לו מיגו אינו
לו דהשב בחזה חיים ולא בלבד לא שנה לומר דאינו מחזיקן אותה
בשאלתה כוון דחזה חיים דבריה - ומהא רבי יוסי אלא בלבד הכינה
מה הקלה לומר לה שבמה אלא בדברים ואין מיגו ונתן כוון דאלו
אלא הי' סל להחזיר ולעבור הסל ומיגו דהקל"ש דאותה אלו דאמרן
אלא לא אלו אמרי דלו - אינם הקשה אלו כוון דאמר לה אשה אלו בגד
הכי הוא מחזיקה בשבחו בדברים אלא שבחו אלא בעצמם מודים
הכמים לו - ונראה לומר חדוש התם דקדק על אשה סבר חיים
ואם אשה דבלבד טוב בפרוטות והקלה אלו אומרי על הקלה טרוד
בפרוטות ולא בסודרא דאמרא ואם המשמש הקלה דבשאלתו לאלא
אלא טרוד בפרוטות לבד ונראה דהתם חמר כתב דלא כלום חיסר על
אינה לאמר שלו בפרוטות הרבה - אולם דבדאמר הקלה אלא אמרי

בדלה

בפרק אחד נמצא אדם ומעל היו לא שום טרחא ולא מגעת כי חוץ הרגע שהם
בלא האשה אחד אמרי אנשי אלא כולם אחד ואלה מוזכר בבראשית עיקר הרגע
היתה מאות טרחא בשעלו אלא בפרטי אחד לשון אלהים ושאר כדי חיוב
אנשי הסתלקות טרחא בקשה ומה שום אמרי בפרטי אחד ולא לשון
כדי חיוב - ותהי לו אלהים לשון הבריאה מאות בראשי בפרטי אחד שום
טרחא ולכן הא לא שם כדי חיוב לא שם כדי חיוב בקשה תקשור
שם כלל בהיות אמרי בפרטי אחד דווקא שאינם בהדשים אלא שבחו
ולא כבדשים ולכן מצות מינו בלא שום טרחא ומיוחד הקשה
בהמי מינו בדשים לא בהבריות אחד לא שום טרחא ומאלא מיוחד בלא מודה
ולא כן בבראשית לומר בדבר אמרי הרבה שום טרחא - אנשי אלה הלה
מאי סרוף גם הכי מגבר לה בלאה הכא אלה לשון בלא הי בדשים
מלבד אלה לשון הא טרחא בדשים - אנשי לא בלבד בהתגלות אמרי
בפרטי אחד שום טרחא ומתם ומגלמי לא ולא יכול לשון סרוף כל
אמרי בפרטי הסתלקות אלא בהיו בדשים ולא גם גם לשון מאלא הי אנשי
לדבר בפסקות בהבראות אחד לא טרחא ולא אות לשון לומר בלא הקיים
בשבר שי ובלה

התשה אלהים בלשון אחרי והם אמרי - הבלו כמה פלגו לא אלא הם לא
השה אלהים - אמר תשמש בשלום והא אמר תשמש הבלעדי - שמרי - בדבר
שהיא אמר תשמש הבלי הגמתא בלבד לא אלא בדיוקא הקשה - שלמרי - הנה
הלא מאנשי תשמש לא לשון אלא בדיוקא אמרים הבלעדי - רבותי
לומר לשון האמרא הכל הסתלקו ואלו שבדרין ושמלין ולא הלמדי
השבר - חמשה לומר אמר אלא שבר והא אמר מה בשבר שי -
שאינו אמר לשון בלבד בלבד לא לאלו לא מאמר לא - שבעים
לשון הקשה בלבד לא אלא בדיוקא הקשה בלבד הבלעדי - לא שאלה
שאינו הקשה הרמס בקלה לא שור שבעים בדור בדמי הקלה לא שאלה

[illegible]

[illegible]

[illegible]

בלה

שיהיה מתלה מכלל דאורייתא משום ולפני עור לא תתן מכשול ואפילו בדבר שאינו עכו"ם עדיין הוא
בלא כוונה על ידי בשביל רק הלא יודע דהוא חשוב הנאה לו לעשות
שמחה ומשלוח ואלו עתה בלוי על ואלו דהוא מדלא הוא ואור כי בלבד ואלו
ולו אם תלמיד עבודה אם כן דהוא בהאלו בלון אפילו שבועה בהתר
הקדש עבודה בשמח ומדוים לא אבל כן דהוא כמו אם חבורה מלון המגה
בשמחה בדרך בדרך שמחה ומשלוח ולן הוא ופרנסו אלו שקולה והוא
כן בלבדו המלכה גדול כמה אב"ל חבלו הוא מעבר שהקדש אלו
שלא בלבדו המלכה ליבל חבורה בהתלה לעבודה הבורה בלו אלו
אלו המלכה גדולה ואל נבון להבין אבלו הלא אור המלכה תקון
בהבורה היתה בלבדו המלכה שום טרעה ואהו"ל הוא הוא כן ולפני
ועור הבלו הבורה הוא פרנסו בלא הבא פרנסו אלו רק טרוד כן בשם לקרב
הקור הבורה ולבד ולא בשמחה ואם עבודה המלכה גדול כמה אפשר ואל
ובדבר אל בדבר ולו המלכה בכל מקום אם בלבד אל המלכה אם טרוד בלבד
ולא הבא בלבדו הוא ובלבד המלכה הוא שונה בספרים ונמצא לו בלא שקולה ואם
אל לעשות הבלו הבור המלכה בלבד אם בלבד ואם עבודה המלכה גדול כמה אפשר ואל
בשמחה הבור והבא בלבדו לה ולו אל בשמחה המלכה בהתר הבור לו אל
לשמחה אל הבור עבודה אם כן והוא המלכה כמה בלבד בלבד הוא בלבד
הבא ואיהו לעבודה אל בהבור בלבד והבא בלבד כלל בלבד הוא בהבור אל
בהבא בלבד הבור עבודה ולבד הלא הבא הבור עבודה אם
שאם אם הבור בלבד בלבד בהבור לבד הוא בהבור אם כן
בהבור בלבד בלבד הבור בהבור אל בהבור בלבד הבור ואם בהבור
סומא בהשלכה - - - - - - - - -

בלה סוגיא בה והה אורח בהבור בלבד אל הלבד הבור לבד שהבור

הלבד הבור בלבד בהבור בלבד אל אל בלבד לבהבור אל אל בלבד הבור
אבור ובהבור אל בהבור הבור בהבור בלבד בלבד בהבור בלבד בהבור אל בהבור

בלוחות היו עשרת הדברות בשני עמודים - והיו שלשה
דברות נכתבו לחומרא אלא שהאמצעי הכתוב עליו עשרה דברות לקולא
ונתנו מצוה בתרשלה רב ומקום אליבא דאמר בשרו שלו ואין מי מפר
ובאו להסרות להקל בהיא הלכה דרך אומצעית לתפס אבל דברו
בר פלמא ואב הדיחוי שבתרא דבר הלכה אחוה ונקנה הוא
שבתא ואב הוא אל לבל אלא בקנין עומדות נמי אסורות
ותנה בהיא ובאו קדמא בריתא בתרי עלה אל יבו אחוה דלא
מעמא אלא בשר שבו חומר מגחלת עומדות ומלא תעל ומהאי
לתמן עלה אלא אל לא לא בלוחות מורשות לא עשרה כמה
דבר השבת לאו הוי מלקין לו כלל ואלא אבל דבר ומקום מרשל לגר
לוחות מורשות אינם אומרים אלא בקנין עלה לא כלל בשר והקלקל
הרוח - והלא כלו מאה כתב שעה הרוח והמקלל
בדרכים היא ולמקל כמו בקול יהא מות והיות כלים הרי
בתעל לתמן עלה בארוקה בתרי שני יד דבשלם היא ותנאם
דלגל אבל בכלוגתא בקרקעה אי דמי כמאה אי בקרקעות ובו
הלל שני לא דרבנן להקל ונגיע באונס לשמא מלא בשבועות לא
דבלא לשון בתרי היא לשון לשון קמא ותבא אלא קדמה
אסורה הלל הלכה לא ובדומה בשקו להתחור בה הדרה
אסורה ולכן אינם לפל מדאורייתא אסור אבוקה בתרי עמדו
ובשל תנה הלק אחר התחור ולתא אל לתי הלא - ומלאכת בתר
ומה בתא סוגין דאמרו בלוחות שנים ולפנים הנעלם סתם הרוח
לא ובוודאי בשרו בלא הרוגל מעשיהו ושרו לא ומלא לשומרי אלקי

לשה"ר

ב"ה אלקים הפלא ר' פנחס הכ"מ אלופים הלא אחינו גיאור אלופינו יה ירבו אלפי
דשם שבת עליהם בספר ובו' ובשאר גלות בשבת מלכים תשמש כל
אבותם כמה דאתקרו עליהם אלהים גחלים ואפרן לא אתקרו עליהם
ר"ש ותשמר בחיא אחרי נאו בהדי בשאר לוחות לוחות אסורים
מלשון דשם שבת מלכים בלתי ובו' הרי דקרו לגחלים לוחות
שני בלשון מלכים ומה"מ דאתי לדבקא הא גופא טעמא בתו
פ"ל דחזר בפה אומר דאמרתי לו לחבורה לכל שבר שם לוח
לוחות אסורים אלא דשם השבר הקדוש מלון הה דא"ש מלכים שבר
דמשמש כלה לוחות אסורים הלל שבו מלשון א"ש מלכים אומר
ל- בספר ולכל דבשאר שם השבר הקדוש כך אלוקים דבדיון לא
בדיון לא מטמא לקבלת הלכה בהיון לא שם הקדוש כמשמע הה אלא
הקדוש באותיות מהיא הוא כך אלוקים אמולא ליכל כאור אמה למלכה
כוון בלבד שם הקדוש בלשון אחר ולוקחו לראוי הבמה ובודאי
לא לחבור בהיובם ומשא שמרתם בלבד לוחות אסור קדוש
כאשר נבאה מהקדש הבמה הלא מל קדוש הבשר אומר
בדאמרו לו לחבר עבר אחר תמה שבר שם פלגמהו הוא לפי
שבלשון אחר פרטיג פלגו בלשונן בשם תנוי הפלגו בו המה
אמרו לא הלו פתשר לחבר לא אלה באותיות מבדו רק מדרבנן
אסור לא לבד חוטג אורח בו ובו לא אלה לבדרש הבשר ומה
שם כסל"ש שבשם בספר באותיות הוא הבלתי קדוש הבמה
עוד לא לבדרש באותיות שלם בספר באותיות ובשר לשון אלה
שם כל שרותיו פרטיג הוא אלה בטול ובא קיים אלוה

אינו נכנס בתוך המאכלות ורואה בחוץ לגיר עלה ופשטא דמפ
אין חילוק בין הפסד מרובה לחסרון מועט אלא יתן לחולה
אסור לאכול מן ולאחר מיתה אינה ואינו מרגיש שמיתה זו שאינ
לו ואפילו לחסרון מועט דאין מקלין אומר לסקילה ודרקינן
מאי דאמרת דבאסורין לבד ובאוכלין מאי כמו באיסורין
והא מקלו לבתולה מדי עבד אדוניה לבד מקרי הכא
דלשון לחיין גם חזרו מקבלה המאוסר מחמת רואה דבריתא
הלל לחקורי איך אמאי מוקמי מי שמרלו איך דקדק
מה דשמא דמאי דאי בעיקרא רמין דאמר זלא כיון רמין דאיכא
עוד שם לחבין כווני אבוי נמלא אינה אוסר הבו חומר דלא
חלב מיד — ולא דשם לחבין לגד לחמרת שני ויתרומה גלב אסור לגד
ורגא אסור גם חדש אמאי יתן הא שלהבדי חלא לגד בו ואינו מבין
וגם בשר מת חוט ונלמן גלב לא עבדא התמר מגחלים לוחשוב אינ
שהיא מרתם שמשמש ולא חמא הגחלים אתרים שמאוסר קדר
נמה מהם אל הבר גם מרתמה התמר שהיא מעתה היקרלא
כל זמנים שמר כתבו התמר לחמן עד לחלק הגחלים עמדו
הם והתמר קלט חוט השלהבת ע"ש ובשעת הגחלים בשר
מקום מאוסרים שהיו בו חדרים שרוסה אל התמר קלט השלהב
חדרים שמקבל המאוסר מאמר ומלגא ומעשה ונגר בראסתי והמקל
באמור חמאי וגם קשה היא הקיל אל הבר מאוסר שנאמר בלא
אין בו מעשה וגחלים לוחשוב לגד שני הם מרתמים לגד גלבתם
לגד מאוסר אלו חוט השלהבת לא בין השלהבת חוטי שנאמר
התמר ובבר והגחלים הם עשה חמאי לגד כמו הבר אמאי

בדה

[illegible]

כמו אילו היתר חלב אבר מחוסר הקל הבר בעצם השלהבת היו קשורה
ולכן יצאו ונתרחקו בשלהבת ונחלו שם כולו אוסרה עוד שיהא חלב
בהתר ואסורים אל"ל הכי היא ובאי לחיות היתר חדש בהיסח
הדעת לכן שפיר אם נאב בתחלה הקדיש נתחיים מחוסר
השלהבת היא בוקה ונשאר שבה השלהבת גמר חטיבה הת
בא מלי חוק הנחלו לחלוק בהתר ונאב לאב שולא מותר
אלא עצה היתר לא חטא ואא לאסור היתר אלא לאב לחלוק
ולא לאסור ולכן לאמר. ולא באחרי המנ חלוק המבילים מי שמעל
אין הכונה בשאר כאשר הפרש והיו חטא בהתר דאיסור
ילקוט דהתיתו אלא רי הרי היתר עצה ולאחר עלו חטא והר
היא בהשבה ולשה ויחטא ובא מותר לאסור בו בהיסח
ו"ל - אם בלי היתר לבתלה שיולכל שני חטא אבל שבה כלו
היתר הא ומשם לא היא דאיסור חטא בלא בד ואלא הקדש
הא. רק לאב לחלוק מותר לכן בדוקא אל השני הקדש
אבל אין שם עצה כפר דאלו לאב לחשוב אסור אין להקדש
כלל עסי חלבו הבמ"ל ונשר הקדשותנו הלא אין מבלין
לבתחלה מי ומאולא אלב עצה ריבי הבמ"ל כלל ואב
ומתרץ הלוסר דלא מקרי מיד אמאיותם משמע דל בהשוותם לבתחלה
לעשות חטא אלא שמכסיב האוסרה לעמדו קיים אחרת אין מבלין אוסרה
לבתחלה לכל כלל ומוכר חטא וכמשר פלו אב לאב חשבה בחתבור מאלו א
הישתנו אמר דרבו חמורתו אחרי ומשמ בהתנאי ולא משמ חשוותם
אלא ויחטא מוכרי שלמרלו אמקדה כמדו כלשהה משם מרבן עד שאב
ב לעמדו לאל חוס גמלים דכולו חיבו אוסר ואוסרה לאסור בו לבתחלה מדר
לרבו דשם עצה הבמ"ל [illegible] לעקר התנאי

[illegible] שמעתא דנמצאת יתר יתרי ר"ש כי

האחרונים ובירושלמי גדול האחרון הרב בית פלג טרח לישב הסוגיא בדרשא דר"א
דבעל בין בעו עדים ואחר נשואה לבין נשואה ואח"כ בעו עדים דלרי הסוגיא ביבמות
ר"ש פ"ל דאיתא הש"ס בריש פרק דורשין בעל דבר שלא לו ר"ש פטר ת"ל ונשאת
לאיש ואמר הש"ס הקשה בבעו עדים ואח"כ נשאה ור' אנחמא בי' דר' אבהו דלר' אנחמא
בבעו עדים ואח"כ נשאה אסורה לאביה ואינו מ"ש דבנשאה ואח"כ בעו עדים דאותה
לאנשי בעלמא דר' אנחמא ר' אבהו דלר' אבהו אינו מ"ש דבנשאה ואח"כ בעו עדים
אחר ראיה לבעלה שלא הקנו"ש בקנין דבעלמא הבי"ת [illegible] אחר ומה לא נפ
מעידיה ואומרת ברי לי דבעו דאלקי חד להדי חד ואלקי אר[illegible] כתיבי ואסורה
לבעלה דהרמב"ם [illegible] מסובר דאפילו בחד [illegible] והני בעשה לו מעידיה ואומרת ברי לי
והדבר לקבר ביאור בדעת בעלה הבעל בעשוה"ל דמתני יתרי דלא נאמרו
אסורה לאיסור [illegible] קדושין התם דלדיה דקיל דתיב ותיב ס"ד מדבנו ומדאלה
אלקאל אחרה הוי לאלקאל אחרה אסור אבל [illegible] ולא בתרולם מתרבה דקלה
דקיל ומקבל [illegible] ורה שייר אדר ותיב בתיב וחד דאבלו דקיל ומקבל [illegible]
בתמרונים שטרחו לישב

ר"ל אומר לישב כיון ר"ל הטרחה עלון [illegible] ותחילה עלים [illegible] לדברי התוס' ר"ל בשאלה
[illegible] דאשה דקיל מ' מדלה לחתרה אסור אבל הלו הקשו כלל מה אומרים נעבעל
[illegible] שהקשו ביבמות [illegible] ולקמן נמ' ובר"ל נמ' ר"ל לא [illegible] הכ קשה קושיית המהרש"ל ר"ל
[illegible] על התוס' שדברי הכל סותרים [illegible] מ"ש הקנס' ר"ל ביבמות [illegible] מצא תירוצ
[illegible] הנ"ל [illegible] ותרי יסקינו דרבנן ומדאוריתא אלקאל אחרה אחרה [illegible]
[illegible] אומר ברי לי [illegible] הוי תלא מידי דהא [illegible] ר"ל מ"ש
[illegible] בתוס' ר"ל ס"ל דעשיק הרשב"ם ר"ל דברי מהרי"ל דבתרה [illegible]
מקשין הרוב [illegible] הכ ולקמן ביבמות שם [illegible] ר"ש [illegible]

תשרה

Ex. Lucie Wollach
Olay
sh. Milco 16.
R. P. R.
(Romania)

Lucie Mipl Wollach
sh. Malkit Eilah
Hoffmayr
Israel

[illegible] ויאמר, דהיינו הכא הכא ל"ל תקנה על הדין ל"ל בשאירתן שלא לתקן
[illegible] דאשונים דהיינו לה נשותה ריבא עליה בתיקונה ביום כיון דאונסאן אותה אומר ליה
[illegible] אלימא דמי אף לאותן שסברו דתקנו אותה ס"ד דאורחיה עקר הכא עליה
[illegible] ובביאה הכא הכא ל"ל דאנתה בשה על הדין ל"ל בשאינה הכא/דבאו
[illegible] דהיינו דגרים לאמר אינו עשה.

[illegible] לפי דאמר לתשלום דהדין ל"ל [illegible] דלשתא אולל כמ"ש בתגבות בשאירתן דמ"ל שלא
[illegible] אלה [illegible] ובלילו עדרים על אותה מה שם עד הלילו חתנו [illegible] עלין שם
הדין ל"ל שם מאמרים מסיעין עוד סברתו דרב אלפס ל"ל ואומרים דכל תנאי ותקנות דאורייתא ולא
אמרינן אובדא אותה מדאמרינן לפנן בסוף ג' מאמרים [illegible] בשאינה [illegible] ל"ל
בשאינו תנאי ותקנו [illegible] אותה [illegible] ועוד מדאמרינן בגמרא ל"ל הכא אי דאינו תנאי
אם תריה דסברתי אהלא סמוך אהלא [illegible] אלא דלא אמרינן אובדא תנאי לבהדה תרי ואובדי אתפלגי
להתקנה מעלה ואומרים בחלה לחיותה לו [illegible] אבל היכי שצלן להלוות לו [illegible] מיד האותה [illegible]
ואינו אובדי אלמא אתרתי ד' בכסף [illegible] דמשמע דמסתם הסולגין הם דתנו ותקנו דרבנן [illegible]
אובדא אתרתי כיון שצלן להלוות לו [illegible] האותה עש מהדין ל"ל [illegible] ומאחרתי [illegible]
ומסתברא לי דבדרי הדין בשאירתן דמשמע דמ"ל [illegible] דאמר דאמר [illegible]
בתקנה [illegible] דהיינו [illegible] דמתוויב [illegible] ושלא להקנות [illegible] דהכא [illegible]
[illegible] אומר תרמ אותה [illegible] בינתן ומדאמרינן אובדא אותה אומר אלא לענין [illegible]
[illegible] דעבד לה בלי להלוות אלה מגלה עי' הדעה דבלה מתוויב להקנות לו דמוב [illegible]
לאמר דאלא בנשיה לעי' מאיריה ואומרים בחלה דתנו דאמר אולא מחויב להקנות מלה [illegible]
אותה מגלה עי' [illegible] אומר אלא לענין [illegible] תרי לאובדא [illegible] ולא [illegible]
[illegible] ומסתר כתב הדין ל"ל אם דמשמע לרחוק דאותה לשעבר ומאחרתן הכא
הסלג לו הדין ל"ל ומכ"ל הוא

ומדלא [illegible] הכא [illegible] בתנאה דבתב ותרי אלהון [illegible] תנאי
אמרינן דהדין ל"ל [illegible] הדין ל"ל [illegible] אמרינן אובדא [illegible]
אמרינן אובדא אתרתי להקנות מגלה כיון להתנין [illegible] [illegible]
דאמרינן אובדא [illegible] דהדין [illegible] אובדא [illegible] [illegible] אלא [illegible] [illegible]
[illegible] תב לבדי תב [illegible]

ומעתה נ"ל לפי עניות דעתי לומר דגם התוס' ז"ל סברו כשיטת הרמ"ן. לפי"ז לא תשיב ותשיב לאיבעא לה
לקמן בעל אמילו הכא לא תשיב לאיבעא לה ולהלן. מעלה גבל בהון עדים ונתן עליהם
בדברי הרשב"ם כלבוא העדים שאמרו לו מה שיש בידם לא הסמך על הגולה אם תשיב
הרמ"ן דבר ברור הוא דאם אינו לה בחזקה אינו כן שעל היתרה בחזקה אינו הגולה
צותה חזקה עי' שלגלה לה בלא כן דבר חדש אינו להעביר אותה לקמן הבעל אמילו הא
בכגון דלא אמילו כן עמד ובחזקה אינו שבור אשלין התוס' לקמן
הרמ"ן לקמן שיב התוס' לתרוץ דיתרה בחזקה ואינו דבהון עדים עוחר. תל' הרמ"ן
לפי מה שכתבו לעיל בדברי הרשב"ם בלא עדים ביאמרו ולבא
בשלום ונחלק בהון עדים ולא בלא עדים
אומר כדי לו
בלא סמך
בבאמרו בלא לא בבה
עלמא נתנו לו נגד שטר המקבל
אינו
הרמ"ן

[illegible]

[illegible] אומרים אם היה אומר רב אבא כל עדיות לא עשו לגרום [illegible]
[illegible] אם כן מאותן מדות נקיות בכל דברי אומרים [illegible]
[illegible] אם היה אומר רב אבא לא עשו לגרום [illegible] אם היה אומר רב אבא

יכולה להפקיע שפיר דמתניתין שבולען הבעל לביתא נמי, אבל אמר מאן דאמר אינה יכולה
הבעל לביתא וכלע מטרין אותה שהרי בעלה אלמנה תקיבה נאמנים בפרו שלה שלא
יהו בעלה אלא דתני ותני סמוכה אלא הכי דתני דתני סולם של מדות מאמינים
אותה בתרומה לאסור אבל לא לתר דהה ו/ אינה מאמינים דנבולבעל לביתא תלאה
שלא יהו ושל דלא דיינא שפיר מאמינין לה בתרומה לאסור אבל, והא שנתבו
הדמע/ בלחוד ושונה דגבי דבר הנאה ובדל לא היה אוסר את בעלה
את דיינא דגיל מותה בלאסורו ובודאי דסיבה דגיל להלכה דתני ותני
מסיבא דבבן ומדאורייתא מאמינין אתרבה ושל מאמינין לה אתרבה ותא
אבל לומר בדבר הנאה ובדל לא אבל תלא לא דיינא מ/ אילא דאמר
לה אתרבה אבל לא לא בל תני ותני ומקבל נאה הוא
נולמה בצונתא שייך גמר דיינא מ"ש דמתניתין שלו ושאו העדיות המעידות שמת לו
בלא עדי סהדי/ דיבן דגיל נשמ/ דבבל רשה מ"ל דברין שלו רבנן בגירושין מ/ אילא
הדמע/ בשאינו ישאו נולמ אונכה ושפיר נתנו הדמע/ ובדבריהם מאמינים
אבינו לבן דאסרינן לשה בלא מ"ל מאמינים נתבשה לבן בפסק אחד עדים לא בלי דיינא כלל מ/
ונשל אם אנתה קשה קושיא הדמע לפי הכל שמעון בהשם שמת בת ב' מעלה מ"ל ורק קלו בפסק אחד
עדים המעולה בלא כלל הכל סברא דדיינא בגלוה ב"ל נסברת הרן ב"ל בלא מאמינין בתני ותני אלו קלו
אתרבה להולא ואל אנתה קשה קושיא הדמע בלו לשעבל מאסורה לומר בפסק לא בא דאתה
כי תני ואמר אין נדעין מאסרון אמר כל מטרין אותה הא ל' מטרין לה הלא תני ותני
ונראה לי לומר כל דבון בלשון הרן עפ"י הכל דהתרבה הוא להתיר בלבד אבל הא תני ותני לומר בזה
אי אתרבה אם לתר הדבר אמר בזל בלהולא אל אמרינן מאסרים הדבר אבל תני ותני הכל בלא
תרבה לתרבה לא מאסרים אבל תרבה עם הרבה מאסרים לדבר בהדבר, כדאמרינן אבל להולא ומאל אבל גבי
הנאה הכל בלא בלל דהלו מאסרים לדבר טובא שמעון מאסר אינו בהדבר בלבד מאסרים אבל להולא
בתרבה בלשה דיינא מ"ל לתרבה מאסר אינו והנא אל דיינא מ"ש ומאל

בע"ה

ידוע לכל עניני הבילוי מדברות בל"ל סמ"ל שם שמשתמשים בבאותם הכלי מבחינת בלבד

בעיר מי הל"ל אל נשמע בלבל מסע לכל מלוכה, אלא שלאחר ברור לי בשעתא מהמה אלו לא בלמסע אל

סרו"ל הש"ל אלא לאו כלל בדמסע תקלה לכל מלוכה אלא אמרה ביאור אמר שהגו חי באותם שיה ומס שלו רבים

להתלוות אמנם חוזים עשוי לרב מי ותמהו הבאמרמנה ל"ל בלבה סריך אבאו עד מ ולא עד הנלה

מנהגו בסתרו הברוריתים בלבפתי, ולפי עומן מנמו נקלה לשב בהרה כמ נמנעו בגלל הבשרים באחרונ

ל"ל ובילוס הרב מוהרש מינמ ומהרמן ל"ל הבינאו הש"ל בורה סו"ל שלמ גרי מ שלמ"ל שמס ל"ל אמל

יבל אמנ הוי תמ"ל לו לאמר"ל לא נמנע בלבי מיתה לבורנ בבלונל בתס הלבנל מבהלנו מס מבה

בה מס מנבר לו נמנו בלבנל בתס תקרס מ שהיה ל מעבמל ובורנ בבס הלבנל מס עמ

בש"ל שהבלבס להוכת בבלוס מון הש"ל וסבמנס בבלונל מרי מיתה בלנו מועמ לרוס בתס הלבנ

ובהלבנל מס הבל מנבר עמ עמ כש"ל ובמ"ל

והנה הרב בעל בעמר קלמס החושן בשב שמעתתא שמעתתא ג' סמ"ל הערוך להונים גמ' בלנו כהש"ל מהבלמ

לומר רב ושמואל בשם עשרה ויחסן ל"ל עמ מרי ברבשה נמנה בבבס נמשב הבל עמה בעיר בקמר רב הרי בלנ

רס לסמנ ושמל סובר בחושלן לבינלו, שנבמס הרי להבינו שלמל סמר בלנו מוקה לה בתקבה כלס מנינמ

מן בבה מקבס לנל נמנ בלמרס לבס ונמס רב בלנס לה הרי בנמס לסמנ בבר ל' ש"ל בשמנו

מנמס בלנל בשלנס מס לנס לה תקבס נמרס לל עמ,

ולפי מנמ מון בה הנבה לל בבהר בשמנל מנמ בסבר בנלנן בבס השתנ לל בהנמסילו הינו בלנס

מון תקבה בעמיקנו לל בנמנו נמבה חבש שמנל לבבנו שנבהס נמל רב בסובר בנלנן בבס תבש

בשתנו הבל בנלון מון תקבה נמנו להנבמ נמס הס לובנו שנו לחוש לל לקבנלו הבמנלונס ולהבמה

להנמ הבהנו בסבנ/ ושבה ובבר הנו מנבר בבמנמ בנלונ/ תקבה בעמיקנ בבנו בלל הבמס מנו לה

התקבה בהנלנ/ לבהלנ בנלונ תקבה לבבה מבה נמלמ הבבס בס בלנבי תקבס מנון מנמ

מס נבנמ"ל בתקבה בהנלנ/ לבנ/ לל בתקבס מנון עבסנו נמסנו ל' תקבס ע"ל בהנמבנבנמל

נמנ שנבי תקבס נמבנס מנבי תבה לבבה הל סבס בנון בנבנס בתבנס בהנלנ/ מבמ לבב לנמס

הבסב לובנו לבהנמ מנמס נמס לנמ בבנמנ לבהנמ, ומ"ל לבו בנמנ בבנ הנמ בין הנמ"ל בנבנו הנבנ

רנמס הנמ, ומן לבו בנמנ בנמס הבהנלנ/ שהבינו הנמ"ל שמחמבים לנמנ שלבהנמנבר והבינ גל"ל בבנמ

בסבס מון בתקבס בי מבנ/ נמנ, מן הבנ/ גל"ל שמס הנמ/ ל"ל מנמ הנמה בל"ל לנ"ל בנמ שלבהנמ מנמ בבנ

מעשים כולם הם עשה סומנים מן ההתם/ סובריסט בתרים בהשתקל אלו בם מסבר חלו כמה השגל שמם
סובריסט בלבו נעטלין כלו בקש תרים בהשתקל נגד תרים הם שלום לתחלה אפו/ לפרק ונגנו שאר בקלים
בלעתם שמם מדחין בזה בזאריים בתלו עמם לפסל עמם

אנים בלעאוהה קשה לו טמנו על הנר שלם גדול ~~[illegible]~~ הרשונים והאחרונים בעמם אלו לבד לפסל
לתרבה בהשתקל מהנו בסדרים המא אבריתו ~~[illegible]~~ בדעתם בעם הם מ/ הם אומרים בלבו מסם לנו מ/ ולנו עומדים
כלי משלטנו בפסלת בזאלו פשטותקל הנו הם בהבל כולם בעלמו הנו מם בומנו אבדרבם הם לן לאומרים בלבו
בפסלת כלל בנו בעלמו מם הם מם מנבר, ואומרים הלל לחנו לומר בלבה לו בפסלת ונא מלום בלש תנרים
בהבעל בעבדו ואומרים בדבר הנא מם נגנו בדבר בעבדו התם/ בתרים בעולה בתנים אמלם לתרבים
אומר בהבינו תרים תו בהבעל ואל נמלור כם תרים בהשתקל ולמה לו בפסלת בעם
אולם הם לתנו בלבם מם. בעבדו כלא מסם לנו מ/ ולנו בקומרם כלי לו נבאמרם בעם ואחל בנו עם
מנלנו בלו. בנבנא בלל כולן בנלנום בתלום עמלו עבדמם כעלמם התם/ בב ונעבדום לם בם בנבים
בקומרם כרי לו נעבדו התם/ בלבדם לנבם בנבנא נמלום כעלמם תחולה מ/ נגנו בבבם בלנו
בבר לו שבים בלל בנבנא כלל מנלנו בנל תנרם בו בהבעל בעבד תרים בהשתקל בבו עמם סבר
אומר פשטנו בפסלת ולנם הלל בנלנו בתים תרים בהשתקל לנמר טבומם לם טמו/ מהנו בהבל
נלנם בלבם מנבנבנו בהבלם לנם בבומם בעלום לנלנם מ/ ומנבם. בבנבנו עבדמם ואחל מסם נבר מנבם
מ/ עלם נגל כלו עבדמם עמחל לנבל מסם ולנחל הנא עבדמם בבנבנו לנל הנבלם בלבבנבנם בבנבנו לם
תחולה שבים בנבנבנו עלם בתבבם נגנו בבבנבל לנו בבר בבנבנו מלבם לתבבם נגנו ומנבל בבם בנל
בנל תבים אומר נגנו בלבבם ומנבנבנו בבם עמנבנו מם נם נבם לן תרים בהשתקל מהנו
מם נבם הבם מם ונלנם בלבם בנבנבנם בבנבנו בבו בבהנו ובנבם

ונגל אחבם לו בנגנו בלבם הבבנם בהנו בבנבנו בם בנלנום בתים תרים בהשתקל הנבל כם נגנו מנל הנלנ
שבנבנו לבנו תחולה על הבבנם ולבחבנבנם בחבבם המלנבם, טבמנ כנל עלנו תרים בהשתקל והנבנו
הבבנם הבבם בבם לנחבר שנל עלנו מבבבהל בהשתקל עבנם בפשטנו בבמנבם בבנבנם נגנבם בבנבנ ב
בנגלנם מלנם מ/ בלנו הנו לבבבל בנמן מחבבנבנו כלל מם הבבנם בחבבם בנלנבבם/ טבמנ בל. בב
תבבם בהשתקל בבבנ נלנמן בתים תבבם בהשתקל, נגל בנמנל בהבנ בנל בנלו עבנמנ

לכיון אלא לדון על הענין המבוקש בשאר הדברים שאמרו חז"ל ונעתיקם בסדר ע"י תשובות
והמרבה להעלות אולם ונם היתה מובטחים לה בחיבה בשעבודה מעט כמו עליה הבא
בהשתנ"ל ע"ל שמעלת אדם בהכלל המה נוגעים אחר כתם חיבה בהשתנ"ל כמו שכבר הוכיח
לה בחיבה בשעבודים סי' תשכ"ה ש"ל מהלה גדול בין כמו עדות עולה עמים לבין שמים
ונחלה כמו עדות בשמים ונחלה כמו עדות שאמרו שלום בעולמה שלה ומלכותה בחיי
עתה כלה חיבה בהשתנ"ל אלא בלבן על הסדר שנעשתה עתה שבה תשבר נאמרים
אולם חיבה להבה חיבה והלו סדר ומהלא ברי בירהו ובירה, אל כלל לעיל אלה
סמרים הלין ל"ל בהלכה לה נאמרים לבעלה על חיבתה, ומלכה כמו עדות
ונחלה עמים בתשבר מובטחים לה בחיבה נשו ולא" חיבה בהשתנ"ל ונלמד מהבנין
לבה הן נשבר כמה השתנ"ל ל"ל והמלו הנחרלמה לתר"ל בתשרים המעל בהל בהמלא
עמים לל"ל מעדיב ולל אמרים בהל עליה בחלא עלו מחמים חיבה אינו שנו והיו
מלוה בבני מהלא עמ"ל חיבה ולל נאמרים בחלה שנבב ב"ל מלו בסדר עליו
בסלא בשמעות ל מהנאים מאוד בבה, אולם נהלה לו ברור בבה שייב ב"ל בישראל
בנין נאמ לבמים להתעלם לגרשה בין בהל ולבלא בחלה עמ"ל חיבה ולגבי עלמה
נולמה מי, נאבל בטהרן בנין בלגבי עלמו נולמן מאר בחי לה שמים והיו אומים אינה לעמן
אלל להלבים לגרשה אומר בהונה בין בהל ובחלה בחלה בנין עשה
נאסור, נאבל עלה נאמ נולמן בחלה בחלה לגבי עלמו לעלות על הבנין לעלות
מלבי עמדים הבדל בעלמה אל מעמל בלגבי בנין שאין נאמ לבנין בחלה
אמר הא חיה אל לא ובוודאי ברור הדבר בנין לבנין לעלות ע"ל עבדתה בחלה
נולמן אל מה תשמרים מעלרים ומלרו מתנים בהנה, ומלסיר בנולמר רחמנא בחלה
מלה שאמר לו בלבה בלבה בלבה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה
בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה
בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה
בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה בחלה

אמרתם מאמר גבי בוהן הדין כן אבל לגבי בישול יולא פרוש רש"י ז"ל, ולפי"ז אינו
נ"ל דבעינא דה בוהן גבי פרש"י ז"ל תיקן ותקן בטעם לגו מן כן להיפך דיבורים
ריינתא ולפרוש בטעם תחילה ונחלק בין עדיפא ובין לפי הסברא דאוקמוה להבריות
בלון עדיפא ונחלק לטעם, ומלומר דגבי בוהן לפרש"י אם בחתכה אינו אינו
בישולים הנמר וברי דעתן לא נצרך חבריה דידן אבל גבי בישול לפרש"י אינו בברי
נצרך הבריה ומלה ודלה

עיון שבינא לדין ומלה הטיב קושרת הנחרונים מלה דבעל עליבפרוש ולא על רבנן ורבנן גבי
ותלי בריתא ולפרי ולפרי הלאור ניחא הטיב דבבריתא לק"ן לן לאבדי ביל שלא דבעל גבי
בדין בן אלוסי דלא ברי דידה נצרך החבקה ואוקמוה לה בחבקה לאיסורא, ואבל פלוגתא
דרבנן ורבנן בדיירי לגבי שלוקן לפרש"י דבטעם לא מלאיה ומאוחרים בריה שלא
ברי שלהם נצרך החבקה, ורבנן מבריתא דבפרשתא אלא דבעל אפלגי בין שם
ונחלק הוא שאמרו אבל רק מעמא מלק דברי מהם נצרך החבקה ומבקן לא לאיסור בגלל
ולעם פרוש דקאי על רב לשיטת פסוקה בעשה לגבי בדבר דדברי הוא בבאר
לפנינו ולא פסוקה דבטלינן בין בשלמא אלא הגבי בשל חבקה דמלאיה לגבי
עקב לפרש"י אבל אפילו גבי בוהן דלא ברי דידה לגבי דידן אם לא אוקמוה בחבקה
אינו בין בשל בין חבקה דהשתא אלא אם ומדהשתא אם בשר הוה אם ואוקמו חבקה
חבקה ולגבי בין פסק בעלמא ומהא לפרש"י ברי דבגן גבי לגבי דידן הוכי דלא מלאיה נצרך
חבקה בין לרבנן ור"ל מתקבי בישלקן ואפילו שרתא מסלא ולפרש"י פרשנו על רב מבריתא מא
מא ולא מלאה לפרש"י דאיירי בקלו עדיפא ואחלק לפרש"י ז"ל מתקבי הוא דלא אוקמוה לה אלא
נבגן בין דבעל בבוהן לא"ר ברי נצרך חבקה גבי בלבושא דאתקי עדיפא ולפרי בטהרן סגיר
בגן בלא אלא בחבקה בלא בשל דבעל מלאיה לחבקה לגבי, ושאלו דבמלאכה אחרת בלא
בגן לי בין לגבי לגבי לגבי לגבי ובדרך גמור ל"ל דבעל מתקבי אוקמה ומלא הסא ל"ל דבעל לגבי אוקמה
בחבקה דהשתא בשל ומלא כי חבקה הוא ונגן ומבור

ולא נשיה לפיוט להניח פלגו הש"ל שהלה מאבי מה צוטוק בתם השתן צלם עמ תבבה
דתבתם תו צפולוהן בתבבה בהשתן מלוה מלוה כמקלו, ולפ"ל מבוצר להבינה מה"ש" בהכמ"ל פלגו
צוטוק בתם השתן ומחמות כובנו מצולב מצו סמוטותן בכסא תנו צוטן כמן תבבה בהשתן שלומה"
בהשתן מה מנבר מה בלהבן שלום הש"ל ומעמ צלל עמ תבבה תו בעלמיהן צוטוק בתם השתן
צלל להבן, ומנמ צוב בלו הס"ל לצוטבו הבריתן בנסם תחולה מלוה"ל מלו עמיה ומנסם
ל"ל מן ומוגרם בתו ל. בעלם ומם עלה בלמה בסמ כמן בצום תבבה בהשתן בנסמתם
ומלה"ל מלו עמיה בצוטוק בתסמן צלל עמ תבבה מומוטן מלמ"ל שהבלל היה תו
ומו. בל בעומם בהב סי' עמ' מומן להומיה בלמ צוטוק בתם השתן כי בעלום הש"ל ומעמ בלמ"ל
ומסמן בנסעמ בעמיה בהלו עמיה מלה"ל נסם בתמ שסומ ל"ל בעלומן בנ"ל בתם השתן כי
בהנמ לתמן לתבבה בהשתן מה ומנמ מומ מומ בלומם סלה בלסב מלה מומסם לה בנסם
ל"ל מעמיה ומומרם בתו מנ עמיה לבמ מנה רב היה שמה ל"ל בלמ נסם ל"ל מעמיה נסמ
בנמלמה בעמ מומוטן בלמ לומל בנם תבבה בהשתן בנ מומוטותן הנמ בהלו
לנסבמ בומרם לבלום לומל בתם תבבה בהשתן ומלמ לנמלבה

בומ נמ מל מן הבומר לתמ סומוטם הסמ"ל בסומנמ בנמ בעמ לבתבם בנסם סלה"ל
בלו עמיה מלומ מומל בבנם מומ ובנמומם מלמ מנכל מנכל מנמלבתם ומנב בנ נבנ מומ
בנמלבתם מלומ מומל בבנ, ומלמ נבלה מל בנה בהנ מה"ל ל בנומנם בנ ל בהנמ
מלומ לנ נבסם ובנב ל הנמ מה"ל בהשל"ל הנמת לבתמ כן בנבנ ל בנומ מומ
הנה מ"ל ל מנמ מומנה מלומ בנ מהמ נמ הנבנם בתנבם מומ מומ בנמ בנמ בנמ
ל, ומלמ מומנ הומ מ בהמ"ל בנ"ל סנב בהב בנ ל מנמ לנ מנסמ מומנ הנה
מ מומ הנה הומ בנמ מומ בנ מומ הנבנ מלמ בנמ מומנ הנה מומנ מומ מומ
תנ ומ מנמ בנסמנם בנבמן הומ מל בנמ מנבנ מומנם ומנבנם, ומ"ל מומ
מנ מנמ בנ בנבנ כומן בנבנ בנבנ כי מנמ מנבנ בומ מ בנמ מומ מנ מומ מומ מ

בעלה

דרבנן שלא תהא לאדם עלי בת בישראל המחויב להקריב לבן סובר הש"ס בהיפך שם דאלמא
בעלתיה דבב"ד לא הוחזרו רבנן לגבך ונתנו להאשה דאורייתא ואהני שפיר בדי מיפק
שליחין לבי מעמד ואלא תנאה שלוחין הוי כיון שם משפיר בתנאי לאדם עלי החזירו
אבל ובעל מיגרש החולה בד"ו ונתנו מדאורייתא מגרש ונשאל ונמסקינן בשם מיפקינן בלשון
בב"ד לא"ל בדרבנן בדי בדיבה אבל חבתה שאלו הוי כשיטה מן עצמו מחבתה בעלמא בשם
חבתה באחרון בנות הסברא ומקל בחבתה מעיקרא הוי תני ותני ס"ד דרבנן ולא בחבתה
דאדם כשם הוהרי נטרולא בחבתה בחשתא לא לאחרון בתני ותני הוי ס"ד דרבנן עופלו
גד דרבנן ונתנו עשה בשם שמעתא שהבעל

ובה"ל לאלה קשיה הוא לחם על המגלה ל"ל מאמר בשם לגבי חד ספק הוי ואם נמסר לו מעדיף לתי
והקשה הוא לחם מאלה קשה לפי הכל שיטת דמלה ר"י דברין של ר"ל מעמדו בעדרשין מן מאמרו מן ר"ל בשם
דיקא בני תשיעאתא הא אמרו בחד וחד דינו הכי בלא כמסר לא מעדיה עשה ולדבריהם אלא דאורייתא
הוי לא שלוחין הכל דינו בני תשי ותשי בס"ד בלא"ל בדי בדיבה שלא הקבה שלוח הוי קיים
מן דיק נלמד שם בחבתה שלוחין הוי קיים הוי כל ונמנע שלא ספרים בדרבנן הוי דינו
ותנ"ל דרבנן אלא דאורייתא ונתנה בלא"ל ר"י בשלה אבל הכי בדי בדיבה עשה שלא בחד
ואם בלא"ל שם בדשי ותנ"ל דרבנן ואמאל בדיבה לאחרון הוי בדי שלא לבי נעמה אי נמי
ובדי נמצא אחר בלא"ל אינה דאורייתא מגרש בעלי רש"י בדבר מחבתה ל' הוי שלוח לבי נעמה
בלא"ל הוי אלא אשמעה בדאי שלא הדאגמא ל"ל חד וחד דהוי ספק לענין קאמר עשה לא
ואמרינן בדי ל' בדאמר אמרינן בדי ל' בודאי שמא הא בלא מעמדו שלא ומאי חב בדעות עופלו
לא הוי ספק בלא עדי בדעתה גם בדינו בלא"ל בלשון בדאמרינן שם לעשה דאדם "ל מגרש
בעל רש"י "ל בדבדי ל' הוי שלוח לבי נעמה שלא ובלא"ל

ולתנ"ל לתנ"ל קשה הוא לחם המגלה "ל שמגם בחד וחד ספק הוי ואם נמסר
לעדים מגרש לתנ"ל קשה בדי ל' בלא"ל בדבדי ל' הכי בדי תשמאל בעדים ובשלוחין
מעדיה ואמרינן בדי ל' בלא"ל בדבדי ל' הכי בדי תשמאל בעדים ובשלוחין
ובעל בלא"ל מעדיה שם בדשי בלא"ל עשה

ואולם נתפלו בשם אלעזר ואומר בס"ד, בתחילה עליכם לדעת שלום הרה"ש זי"ע בתשובה הבאה
הנ"ל שאומר בדחק וחד תלוי אושרם באלקים, חד לחודי חד ואוקי אמרי בתרוייהו אינו
אינו בהיר עכ"פ יש עוד הרבה"ל בדברי חד וחד ומה לי יחיד ומה לי רבים אינו
ספיקא בתרגם ומצוותיו אוקמי בתרוייהו אינו אלא לפי הנראה הדעות בעבודה
דיבורי מרעה לתרוייהו אינו והבא בזה יש כמה אבי חדותיה שם ומנהגי חולקין הרבה והמשלו
לפי פרוח אמרת הש"ל הרבה והרה"ש יש לנו בדברי הקדמונים שעתידות
שבעדה היו דלו אמתיים אומרים בשנו מה דומה והיה שלא יש תשלו מוחלת לזו אושרם ע"ל וכן באו"ח
והרי"ב הביא מדתם שבעדה הרבה דלו אמתיים אומרים בשנו אמן כמו כאן בדבר דעתיהם אלא דהוו תמה
שבעדה ולכן קיומה הש"ל בגמרין אלא בדעל דאמתיים אומרים בשנו הא בתם שבעדה אשלו בגלי
בדבר שבעדה • אמתיים אומרים בשנו, ואולם נמה בדרך הדרשים חולקין ומבדיל בזמנו
בלשון אמתיים אומרים בשנו אלא אין הלון בדבר שבעדה עין בשל ו' סלא
ולפי"ז לומר בהרה"ל בתשובה סוף דבר שם בשנו בדבר שבעדה לתרוץ אל הבלי
אין, כי בשנו בארבה הנמנה בו תשי אל תשובה בדרכו, אלא בלשון אמתיים אומרים
אין עוד ג' פעמים, ואולם פעמים בדרך תשובה בדרכיהו לשון אמתיים, ולא בלי
אמתיים אמרתו שונה, ומה לפנות מצד הקדמון אומרים אינו ע"ל ולא בלי
הרי"ן אלא שעתידו בל אלא הקדמון אומרים אינו ע"ל ולא בלי בדבר שבעדה
אומרים אינו כי אם קדמונים מצד הקדמון, ולא היו בלשון הכתוב אמרים מצד הקדמון
אינו אומר לא אם בדבר שבעדה לזה קדמונים כל בהו עין בהקדמה בשנו בלי, ודומה כמו בלשון
אומר הקדמה ועין אומר לא עתיד בדבר אלא בהו עין בהקדמה ולא הוא אמתיים אם גם
לשון הרבנים לא אלא בדבר אומר בזה אומר זה אל"ל לשון הרא בלי לחלק בהקדמה עם הרבנים
וכך בדבר עין בארבה מצד הרבנים והרה"ל בהו עין ה' אמרו בלי אלא בהו הרבנים
ביה ל"ל לבאמתיים תורה מצד מנהגי בדבר עין סדר אחרו, אלא בהקדמה בשנו בדבר
מצד סדר עשה מאוחר אחרים לדעתם אותם עין סדר אחרו כמשנה בלי, ומנין בדבר אומרים לבהקדמה

סור אינו אינה אשה הרשה בשלה ביאה עוד פעולה שאינה לסתלק. הרקים אינו אסור אינו אלא
אלא דבר עשאו כל מאונו בעצמן גם מצד הרבה ר"ל בחד וחד בגלו בעצמו עד
הרשה בשלה אינו מ"ל כל כמה, ואינה אשה הרשה בשלה מ"ל אינו פעולה לסתלק
הרקים אינו אסור אינו לפי סבר הרשב"ן שאם בעוקרו חד אחר ועוקרו אחרת הרקים
אינו בהרקה בעשה ביאה אינם מחשבין לעשות לי פעולה, אבל הרשב"ם ז"ל סבר דאין
דבר שלא נעשה הוא אינו אסור אינו נעמן בעל אינו אסור אינו
אינו הוא לכל כל לפי הרקה בעשה ביאה מ"ל לפי סוגר הרשב"ם ז"ל שאם
בלא נעשה בחד אחר ועוקרו הרקים אינו בהרקה בעשה ביאה
מצאה הרקים אינו אינו לפי עומק חכמת ורחב מדעת בסמ"ל מנין ונלקח
ומעתה נעלם לו מדרש מנין הראשונים על הרשב"ם ז"ל דהיה בקידושין דל"ב סוגר
אינו בני אשתך ישראל בעל ונעמן ורמ"ל אומר אינו הא דבר שלא נעשה עם הרי אינו סוגר
דבר מעשה דומה לשאר אסורין ויש היס בשאר אינו אסורין סוגר אינו דנעמן הלא אינו אינו
גם הרקה היס בעולם ונמשכת להבין הדל"ם אי דבר שלא נעשה בנעמן הלא בעולם ונמשכת
עשה ולא הרב בעל הפלאה לקיבלתן שם בהל דלקח הלא בגמרא לומר האמת בנעמן
הלא בהיתר הבעל הוא אשה מתחרת עליה בסמיכה מ"ל בלאו נעלה נעמן
הלא דבר שעשה מהרש אינו נעמן הרקה מ"ל היינו עב מאשה בעלים מדרבנן הוה
נעמן הלא גם אינו אינו נמו בעולם בלא אינו אומר נתבטלה ולא נתבטלה בעל
הלא הלומר נתבטלה מ"ל אינו אינו רק מדרבנן הוא דבלי עכ"פ שנכנס עם
בהסלוה, ואינו לפי שסיר ז"ל בעל סוגר בהל בעל הלא מעשה בקידושין ומנסבל מ"ל
היינו רק אשה בשלה בעלה נעמן הלא אינו בדבר שעשה מ"ל הרקה ורק מדרבנן
הוא בעל הלא ומה אומרו שסיר להאמין אורח מעשה אשה בשלה מ"ל ומ"ל קיום

מנחושתא דעלמא. שפיר מהתם ומהכא חיבור בגולה דמיקרי הבנאמלא בפה ובדמן
גלי בחב וחב בגלותא ספרי ומתרגמי לה בחיבורא גיסא גלי מבגאוריתא תלא
גלי לגבי חיבור בגולה דמיקרי לסתמא ספרי גושרא גלי מבגאוריתא וגלי בלגן אוקמוה
ליה גבוי בחב וחב בבגלו בבגלו מגבוי אוקמוה לה שפיר גחיבורא בחיבורא גיסא גלי ותיבורה
בגולה דמיבגלו לא בבגאוריתא, גבל גלבי דידן דבבל כתבי אי אשתכח ביניהם דון
מתר שבעבורה שחוקה ~~אשתכח~~ מתגיסא ויש תשרה בגולה מיבגל שמן בלגל בגד
אות להתר גלגל מבגאוריתא ושפיר בבחב וחב בגלגלוקה ספרי מהתם הבחיבורא בגולה
בשבגל עבי לסתמא חיבורא גלגל ומגלגל בי ספרי לחב ושפיר מאבגל עמרא גלגל מגבוה
וגלגלוקה בבגלו ומבגלו, ולפי לגל מלגל לגשב בגלגלוקה הבתמל, שומעת כלפה בגלגלוהו
בגלגל בגלגלוקה עמ שבבגלו בגמר לא גלגל אבל מלגל לגן מבגלגלוקה מלגל גלגל מן
מלגל בגלגל מתר שבעבורה סתמא מ בגלגל מבגל עלה סתמא גלא מבגלגלוקה גלגל בגלגלהמלגל
להבלו בגלגל מבגלגלוקה במגן בגלו בלגו שמגל הלבגלש גשלה בגלגל בגלגל שמבגלגלוקה מבגלגל
לבגלגל בגלגל מבגלגל בגן מתר שבגלגלה לבגלגל בגלגלוקה לבגלגל בגלגל עבגל מגן בגלו בלגו שמגל
גלן בגלגל מבגל גלגל הגל שבגל אבל גלגל שבגל בגלגל בגלגל שבגל הבגל גלגל לבגלגלוקה
מבגלגל בגלגל בגלגל ב

לאחרונים עומן פעול שנו להנתיאו ע"ש והלא לגבי בבר שלמרבה מעולם עפלים בין לגב
לשורש הפעל בזוקף באל"ף הלו נמנעותא אל"ף עקר לאחרונים עומן הלו לפי לאמרה
יהיה אתחשתא לעפל עומן הלו שנו אתשן לאחרונים ועוד כמן אמר פלו בלי שתי לל
ס לעולם גם נתנהו ברה אלא האחרונים הת כלל שלהו ובעל אמר אסרתם אז נמי
בדבר שבעולם שייב פני הלל ובלעל בפעלים בעקרים ע"ל עומן נעשה מין שלו"ת
עוד ויתכן ל"ל הרבלמ"ל לשלמתא לב ולא הנמית בלבנים ל"ל תקרה בדיבקא מעולם
כמו שלא בבדלמיתא לבלה מהמן לבמה כמלא נמנעים בלו"ל קשורים לבד תקרה בהם
הת כלל ל"ל בשלמתא הקלה בשלו לא אוקמיה לה לבנים כי בדי בב עדים פסולים
שלאריכם אם ול"ל פסולים אלריכם לא אם בהון גם כמו כלו ע"ש בסלב, ולפי"ל
ל"ל לוברן עפ"ל הפלב בהקלה בדי הבולם לעל בריש מכרי אלו בפלגיל בלו"ל בגבאה
לולמה אם בשלמתא בדיבוקא אלם קשורים הת לחל"ל לל"ל הרבלמ"ל ל"ל בדברין פתשי
לבהקדי בבלה ל"ל לחל"ל גרשון נמנע בלם בפסולים לאריכם כלו לבנים תקרה מל
ובהל בולת מבולר הבדיקה בלבו פסולים לל"ל כלו שבולים תקרה מל ע"ל בלבל,
נמנעם לל"ל אל"ל אלו מל בהקולים הנו בלבו עבדים אינם בהבלמה לל"ל אל"ל
הפסל והשלם בתקרה בשלה בדיבר בתמנו הראשונים מהלו עומן סלבו אלם
אל"ל בלתים בלבים לגלו אלו"ל הרבלמ"ל ל"ל בהקדה הנ"ל חקרה, ובדמלל לל"ל בהקדמיתא
בה אלם עיגולים אל ע"ש הרשונים ל"ל בפרחל הלל"ל אלם ע"ש בהה ל"ל, ולמן
לם בפסולים לאריכם בלבו אם מה לי פסולים לו כשרים בין בלבים. תקרה
בלשלה בדיבא מל ולם ל"ל בלבים לגלו, ואלם עומן לל"ל בהקדמה

תונשלבע

04483

[redacted]